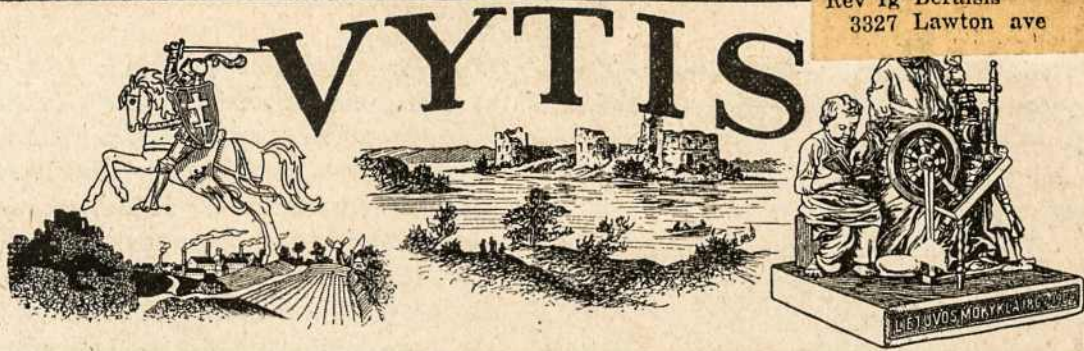

Rev Ig Berašis
3327 Lawton ave

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IV Liepos-July 30 d., 1922 m. 442 No. 13 (126)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knights)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).....
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

Amerika Pripažino Lietuvą

L. Vyčių 10-sis Seimas

UGPIŪČIO 21 d. Detrote, Mich. prasi-
deda dešimtmetinis-jubilėjinis Vyčių
Seimas. Kaip kas met, taip ir šiemet
jis trauksis tris dienas. Reikia pažy-
mėti, kad šiemetinis Seimas bus ne
tiktai metinis kuopų atstovų suvažia-
vimas, bet sykiu ir jubilėjinė šventė.

Mūsų Seimai metai iš metų darosi vis didesni,
svarbesni. Pirmieji Seimai būdavo kelių desėtkų
atstovų skaičiuje. Toliau kas met darydavos skait-
lingesni ir turiniu žymesni. Sprendžiant iš Devinto-
jo Seimo, buvusio pernai Chicagoje, Vyčių Seimai pra-
deda virsti tokiomis jaunimo iškilmėmis, triumfais,
kurie didelę įtekmę daro į lietuvių katalikų gyvenimą.

Nuo Organizacijos įsikūrimo pradžios, kiekvienais metais gyvenimas išskeldavo daug klausimų, kuriuos metiniai Seimai turėdavo išrišti ir vykdyti. To pasekmėje mūsų Organizacija augo, stiprėjo ir tobulinos; ji darydavos žymesnė darbas, pasiryžimais; ji parodydavo mūsų pajėgų kilimą, tvirtėjimą ir pažangą.

Dešimtas L. Vyčių Seimas bus dideliai svarbus. Jam susirinkus posėdžiauti atsivers daug ir sunkaus darbo. Priėmęs atskaitas visų darbų, kokius nuveikėme praėjusiais metais, jis turės paliesti, išgvildinti, suplanuoti eilę painių, bet didelės svarbos, klausimų, nuo kurių priklausys spartesnis Organizacijos augimas ir narių pastovumas. Eilėje tų svarbių klausimų galima pažymėti šie:

1) *Spaustuvė*. Per penkerius metus svajom ir kalbėjom apie nuosavos spaustuvės įsisteigimą. Reikalas buvo pribrendęs ir reikėjo tikrai vykdyti. Jeigu du, trys metai atgal spaustuvės steigimas nebūtų buvęs paleistas iš rankų, šandie ji būtų išmokėta. Tada ir darbai ėjo ir kiekvienas, kas netingėjo dirbti, turėjo pinigų. Dabar-gi spaustuvė įsteigta pačiu sunkiausiu metu. Visi žinome, kokie dabar laikai: nedarbas, streikai, kurių ir galo nematyti. Šandie jau daugeliui vargas ir badas beldžia duris. Kas dar turi šiek tiek sutaupes, laiko suspaudęs nežinomam rytojui. Taigi Seimas turės išrišti klausimą, kokių būdu reikės išlyginti skola, kurios dar yra arti 6,000 dol. inimant nuošimčius.

2) *Pašelpo-apdraudos skyriaus įvedimas*. Devintas Seimas iškėlė ir svarstė svarbų klausimą — pašelpo ir apdraudos skyriaus įvedimą. Lig šiol Vyčiai buvo grynai idėjinė Organizacija. Visi jos šiandieniniai nariai, tai pati sveikiausia nuo bedievybės ir ištautėjimo, patriotingiausia Amerikos lietuvių jaunimo dalis, kuri ligi kaulo persisunkus Vyčių idealais ir kilniu obalsiu. Bet tai tik dalis. Šale tos dalies mūsų kolonijose auga, bręsta šimtai naujo jaunimo ir metai į metus tas skaičius auga, didėja. Kol tas jaunimas būna mokyklos suolo, visą jį pažįstame. Bet vos spėjo padėti knygą ir pravėręs vartus išeiti ant pla-

taus ir sukuriuoto gyvenimo kelio, jo jau nebematome ir nepažįstame. Vieni susidraugauja su svetimtaučiais, įsirašo į jų organizacijas, iškraipo pavardes ir retas kuris lietuviu vadinasi. Kitus pagauna visokie lietuviški pašalpos kliūbai, kur jaunuolis atšala tikėjime, palieka storžievis, nekartą ir peštukas, atbukina dorinius jausmus ir nors vadinasi lietuviu, bet prie abelno tautiniai-katalikiško veikimo nesideda ir mažai, arba ir visai nieko, naudos Lietuvai nedaro. Tik retas kuris stabtelėja arčiau mokyklos vartų, įeina mūsų draugijosna ir lieka lietuvių išeivių ir tautos džiaugsmui. Kad taip yra, pavyzdžių su žiburium ieškoti nereikia. Va, kad ir didelė Čicaga, kur randasi net devynios lietuvių parapijos. Čicagos lietuviai skaito save laimingais tuomi, kad prie kiekvienos parapijos yra ir mokykla, mūsų vaidelyčių, seserų-vienuolių, vedama. Kas met, mokslo metus baigiant, visos parapijinės mokyklos skelbia mums džiaugsmą — vienoje tiek, kitoje tiek jaunimo baigė aštuntąjį skyrių. Ne vienas darbininkas tautos ir visuomenės dirvoje, ne kartą persidirbęs, žiūrėdamas į paveikslus baigusią parapijos mokyklą, džiaugsmu nušvinta: — va, kiek naujų jėgų, sveiko lietuvių kraujo jaunimo eina mums pagalbon. Laukiame! Laukiame! Ir laukiame... Metams prabėgus vėl pamatome naujus pulkus ir vėl džiaugiamės, pernykščius visai pamiršę, nežinodami, kur jie randasi. Ir taip kas met.

Išeidami iš pradinės mokyklos visi mūsų jaunučiai žiedai žada siekti aukštesnio mokslo. Girdint tuos pažadus mus apima vėl naujas džiaugsmas, nes iš jų tikimės sulaukti ateity vadų paprastoms darbo žmonių minioms. Nors ne visi, tačiau daugelis turi galimybės savo pažadus vykdyti. Perėję gimnazijas, kolegijas ir net universitetus, mes daug rasime lietuvių studentų, bet iš tolo žiūrint retas kuris čia augusių žibčioja mūsų tautiniam džiaugsmui dėl to, kad eidamas mokslus jis nutolsta nuo mūsų lietuviško veikimo. Tik pažvelgkime į vienatinę mūsų katalikų moksleivių Giedrininkų organizaciją, ar ji auga taip, kaip turėtų augti? Tokioje Chicagoje, kur daugiausia yra

moksleivių, nesiranda net stiprios Giedrininkų kuopos.

Išvadą darau vieną: Vyčiai dešimtmetiniame Seime turi šį klausimą išspręsti ir, nežiūrint, kaip sunkiai ir kaip daug darbo ir pasišventimo atsieis — įvesti pašelpo-apdraudos skyrių. Juo ankščiau tai įvykdinsim, tuo daugiau pagausime jaunimo nūdien skęstančio svetimųjų bangose.

Įvedę pašelpo-apdraudos skyrių, mes drąsiai galėsime atsistoti prie pradinės mokyklos durų ir išeinančią iš jos jaunuomenę, taip žadančią siekti aukštesnio mokslo, kaip ir manančią pradėti savistoviai gyventi, suimsime į savo Organizaciją. Jaunuomenė tada neklaus, ką gera turėsime priklausydami prie Vyčių, kumet žinos, kad ligoje ji gaus moralės ir materialės paramos ir gyvastis jos taip-pat bus apdrausta. Žinosime tada visus savo moksleivius, nes jie bus arti mūsų; reikale bus iš ko jiems ir paramos suteikti. Tada iš jų galėsime tikėtis ir ateičiai vadų. Mūsų čia augus jaunuomenė tada neis svetimtaučių organizacijoms dirbti, jų išdus auginti, bet paliks mūsų pačių tarpe ir savo jaunybės energiją bei gyvumą pašvęs Bažnyčiai ir savo tėvynei. Teisybė, iš sykiu L. Vyčių Organizacija negalės duoti mūsų jaunuomenei tų visų liuoslaikiui patogumų, kokius duoda amerikiečių K. of C., Y. M. C. A. ir kitos organizacijos, bet tuo keliu eidami su laiku ir tai įsigysime. Kitos išeities nesimato. Galime varyti agitaciją ir savo obalsiu pritraukti daug jaunimo, tačiau jis nebus pastovus ir bile vėjalis pūstelėjęs jį nupūs nuo mūsų kitur.

3) *Moksleiviams šelpti fondas.* Nuosėnai L. Vyčiai sielojasi savo narių-moksleivių padėtim. Skaudama širdimi žiūrime, kaip daugelis jų skursta siekdami aukštesnio mokslo. Ne vienas iš jų priešęs net prie universiteto durų, džiovos apimtas nuo darbo ir mokymosi, jausdamas visišką kišenių bankrotą, atsigrįžęs šaukiasi pageibos. Pamatę, kad ta pagalba iš niekur neateina, verkdamas grįžta dirbtuvėn ir čia žūva visos jo svajonės. Kad davus paramos, nors šiaip taip pakenčiamos mokslui baigti, praeitas L. Vyčių Seimas įkūrė Fondą Moksleiviams Šelpti ir šiais metais žadėjo pravesti

vajų. Ligšiol tan fondan įplaukė, kaip syki buvo paskelbta "Vyty", ar 11 dol. Delko tiek mažai? Gal išrinktoji komisija nesidarbavo? Bet ne. Praeitas Federacijos Kongresas nutarė pravesti vajų kultūros reikalams: Universitetui, Lietuvių Kolegijai Amerikoje ir moksleiviams šelpti. Vyčiai, kaipo organizuota vieneta, kuri skaitosi Federacijos narė, nenorėjo eiti skyrium, tad vedamą kultūros vajų karštai ir nuoširdžiai rėmė darbu ir aukomis. Taigi Dešimtas Seimas, atsižvelgdamas tai, kad Federacija duoda pašelpo Lietuvos studentams, einantiems mokslus užrubežyje, turės teisės paprašyti, kad ji nors keturius, penkius tūkstančius dolierių paskirtų ir Amerikos lietuvių katalikų moksleiviams sušelpti. O įsteigtąjį savo fondą visokiais būdais toliau auginti.

4) *Bendradarbių fondas.* Aštuntame L. Vyčių Seime įsteigta fondas, iš kurio būtų apmokami nuolatiniai "Vyčio" bendradarbiai. Devintasis Seimas, steigdamas Fondą Moksleiviams Šelpti, prijungė prie jo ir Bendradarbių Fondą. Kadangi Moksleiviams Šelpti Fondan, kaip ankščiau, minėjau, aukų įplaukė visai mažai, tai supranta, nebuvo iš ko ir bendradarbiams netik apmokėti, bet nei paskatinti rašyti.

Nei vienas laikraštis negali apsieiti be bendradarbių. Kitiems laikraščiams bendradarbiauja asmenys, kuriems atlyginimas yra atlyginimas tik kaipo už darbą. "Vyčiui" daugiausia rašo studentai, kurių materialė padėtis verčia rašyti ir gauti už tai atlyginimo. Jie mums aukoja dvasios turta, tai mes turime juos paremti materialiai. Šiomet tenkintasi pažadais. Keletas bendradarbių, nesulaukę pažadų išpildymo, liovė rašinėti "Vyčiui". Del to Dešimtas Seimas turės atskirti Bendradarbių Fondą nuo Moksleiviams Šelpti Fondo, palikti jį Redakcijos žinybai, taip-gi gražinti jam 8-jo Seimo nutarimą: 2% skirti nuo pajamų ir kitais būdais jį remti.

5) *Skautų klausimas.* Paskelbus Federacijos Seimo nutarimą organizuoti skautus ir priskirti juos prie Vyčių, daugeliui pasirodė, kad toks Federacijos nutarimas pravestas prieš Vyčių Organizacijos augimą,

plėtojimąsi. Del to daugely vietose karčiai atsinešta į šį nutarimą, o Chicagos Vyčių Apskritys net protesto rezoliuciją išnešė. Skautų klausimas šiemetiniam Seime, be abejo, bus pastatytas ir vienaip ar kitaip išspręstas.

Skautų organizacija, įsteigta anglų generolo Sir Robert Baden-Powell, savo uždaviniais yra be galo kilni organizacija. Del to tai visose laisvose šalyse, neatsižvelgiant į pasaulėžvalgos, kultūros ir valdymosi formą, labai išsiplėtojo.

Pasak Lietuvos skautininko Jurgelevičiaus, "Skautas reiškia žvalgą, kuris tarnauja savo kariuomenės naudai; jis sužvalginėja (sužino) apie priešų kariuomenę, jos padėtį, skaičių, sumanymus, užpuolimus ir vylius; tarnauja signalininku, telefoninku, arba telegrafininku, sanitaru, pionieriu, pasiuntiniu ir tt.; jis žino visus girių užkampius ir kelelius, kuriais gali dieną ir naktį išvesti savo kariuomenės dalis.

"Tačiau skautas yra žvalgas ne tik tai karo, bet ir taikos metu; jis žvalginėja ir tarnauja pionieriu, vadauja kitiems, kerta ir valo nepereinamus kultūrai ir civilizacijai takus, kelelius; jis yra krikščionybės kultūros, civilizacijos ir švietimo misionierius. Žodžiu sakant, skautas yra žvalgas kuoplačiausia prasme visose kultūros srityse*)"

Be to, "skautybės užduotis yra išauklėti būdą, t. y. valią, veiklumą ir energiją, todėl ji kaip tik papildo dabarties mokyklos *protavimo* sistemą**. Čia tik labai trumpoj sutraukoj parodyta skauto ir skautybės pagrindiniai uždaviniai. Visiems jų įstatams ir programai išdėti daug vietos užimtų. Taigi svarstant šį klausimą Seime, mano nuomone, reiktų vadovautis tais klausimais: 1) Kokiai rolei vaidinti manoma kurti skautų organizacija lietuvių išeivijoje, kurios įstatai ir uždaviniai yra vienodi visose pasaulio valstybėse. Jei bus steigiama tam, kad skautais, kaipo įrankiu, atsispyrus tikrai prieš ištautėjimą, ar mūsų skautai atsakys keliolikos milijonų skautų armijai, išmėtytai po visas pasaulio dalis. Jei ne, tai bus ne

skautai, o tik skautų pamėgdžiojimas. 2) Iš kur mes imsime savo skautams instruktorių, skautybės žinovų štabui sudaryti ir kas duos jiems užlaikymą. 3) Kas parūpins ir išleis lietuvių kalboje skautams literatūros, vadovėlių; aprens skautų uniformomis. Visose šalyse valdžia tam tikslui skiria dideles sumas pinigų. 4) Ar negeriaus būtu remti materialiai Lietuvos skautus, kurie jau gyvuoja nuo 1918 m., kurių draugovės šian die randasi visuose didesniuose Lietuvos miestuose ir siekia netik mažų miestelių, bet ir kaimų, o Amerikos lietuvių jaunimą burti į Vyčių Organizaciją esančiais jaunamėčių įstatais.

Kaip šis klausimas bus Seime išspręstas, netolima ateitis parodys.

6) *Sporto sekcija*. 1916 m. Chicagos Seime studentas (dabar jau medicinos daktaras) A. Račkus patiekė sporto sekcijai įstatų, kurie pirmuoju skaitymu buvo priimti ir užgirti. Kadangi tada jau siautė didysis karas ir kaip visa mūsų išeivija, taip ir jaunimas buvo susirūpinęs tėvynės ir nukentėjusių del karo padėtim, tatau maža domės kreipta į kūno kultūrą. Taip ir nerodyta didesnio veikimo toje srityje. Devintasis Seimas tą klausimą pajudino ir išrinko Centralę Sporto Sekcijai Valdybą. Ir ačiu tai Valdybai, ypatingai energingiems pirmininkui J. Mileriui ir sekretoriui P. Savickui, šiemet visu smarkumu toje srityje laužiama pirmieji ledai, Visos Vyčių kuopos užkrėstos sporto ugnim. Pačioje Chicagoje vasarai sudaryta L. Vyčių Chicagos Apskričio Basebolo Lyga, kurios veikimu tik džiaugtis reikia. Rengiama rungtynės netik tarpe pačių Vyčių kuopų, bet ir su svetimtaučiais ir tankiai laimėjimas išcina lietuvių naudai. Lietuviai pasirodo gabesni, minklesni, lankstesni ir smarkesni. Tas pats dedasi ir daugeliose kuopose rytinėse ir kitose valstijose. Taigi ne veltui didis jaunimo mylėtojas kun. F. Kemėšis savo referate (Devintajam Seimui) yra pasakęs, kad "...Amerikos lietuvių vardą išgarsins ne mūsų diplomatai, politikai ir visuomenininkai, bet mūsų basebolininkai, (sviedininkai), mūsų kumštininkai ir k.*)" Reikia pažymėti dar ir tą faktą,

*) Žiūrėk "Pirmieji skautų žingsniai", "Ateitis", sukaktuvių numeris, 1920 m.

**) "Skautas" No. 1, 1922 m.

*) "Vytis" No. 11(105), 1921 m.

kad kuri kuopa įsteigia sporto sekciją, ta kuopa smarkiai auga, pritraukdama daug čia augusio jaunimo, kurio noras sportuoti viršija visa. Grįžta prie Vyčių ir tie lietuviai sportininkai, kurie buvo nuėję į svetimtaučius ir savo veiklumu teikę jiems garbę. Taigi sporto klausimas Dešimtame Seime turės būti pastatytas eilėje svarbių klausimų, kad po metų, kitų Vyčiai sporte galėtų stovėti lygiai su didžiomis Amerikos sporto Lygomis.

7) *Mokesčiai*. Daugelis skundžiasi aukštais mokesčiais, ypatingai čia augęs jaunimas. Kai kurie net pasako, kad, girdi, mokėdamas 25c į mėnesį aš galiu priklausyti prie tokio ar tokio klubo ir naudotis jo įrengtais patogumais. Dabartinis mokestis yra nemaža sunkenybė ir gavimui naujų narių. Seimas turės taipgi paimti domėn ir šių dienų didelius įvykius — streikus didelėse pramonės šakose ir mažai pakitęjusią bedarbę, ir mokesčių klausimą išspręsti taip, kad nariams ir gavimui naujų narių jis nebūtų pirmoje eilėje sunkenybė.

8) *Susirūpinimas savo Organizacijos reikalais*. Per keletą metų mes uoliai dirbom Lietuvos nepriklausomybei. Tas darbas buvo garbingas. Jis rodė mūsų patriotizmą ir valstybinį susipratimą. Bet darbas tėvynės gerovei, jos ateičiai niekumet nepasibaigs, kol mes jausimės lietuviai.

Del kelių metų nuolatinio darbo tėvynės labui, mes buvom apleidę ir pamiršę savo gyviausius reikalus. Del tos priežasties mūsų vidun įsibriovė negeistinų mums gaivalų, kurie akyse nuduoda avinėliai nekaltieji, o nususukę vilko darbą dirba. Išrovus su šaknimis tuos gaivalus, prašalinus iš Organizacijos visa tai, kas kliudo jai, šaldo jos norus, energiją ir entuziazmą, visiems reikės virsti viena veikiančia jėga: kurti naujas kuopas ten, kur jų nėra, gaivinti tas, kurios del neveiklumo ar kitokių priežasčių susilpnėjo, suorganizuoti tvirtus Apskričius; vienu žodžiu, spiestis ir cementuotis viduje. Dirbdami tą darbą, mes sykiu griausime ir laisvamanybės pagrindus, kuriuos bedieviai tankiausia taiko dėti mums pašonėje. Tam juk ir yra mūsų obalsis. Kad tas darbas būtų sėkmingas ir našus, šie-

metinis Seimas turės surasti būdus, patiekti planus.

Yra dar daugiau klausimų, į kuriuos Seimas turės atkreipti domės, tai:—

a) ekskursija Lietuvon;

b) ženklelių patobulinimas sulig 8-tojo Seimo nutarimo;

c) Vyčių vėliava privaloma kiekvienai kuopai įsigyti ir savo Globėjo Šv. Kazimiero dienoje ruošti iškilmes pradedant vaikštynėmis, pamaldomis bažnyčioje ir baigiant pietumis, programais ir tt.;

d) Vyčių tarnybos vėliavos sulig 8-jo Seimo nutarimo, pasiuntimas Karo Muzėjun, Kaunan.

Be tų rasis ir daugiau klausimų, kuriuos Seimas turės aptarti.

Taigi dideli, painūs klausimai ir daug darbų laukia Dešimtmetinio-jubilėjinio Seimo. Rinkti kuopų atstovai turi iš anksto žinoti, kad jie važiuoja Seiman ne atostogoms, bet sunkiam trijų dienų darbui; ne asmeniškų tuščių ginčų varinėti, bet Organizacijos, tautos ir visuomenės reikarus svaryti. Jei kiekvienas patekęs Seiman šitą atmins ir pirmon vieton statys, Dešimtmetinio-jubilėjinis Seimas tikrai bus sėkmingas ir daug padarys naudos.

Keturakis.

Įnešimai 10 Seimui.

Lietuvos Vyčių 47 kuopa, (Waukegan, Ill.), mėnesiniame savo susime, laikytame liepos 12 d., nutarė, Organizacijos gerovei, patiekti 10 Seimui šiuos įnešimus:

1) *Del perskirų*. Kadangi įvykdinus Organizacijoj perskiras, mūsų jėgos veikimui susiskaldytų, mūsų kuopa griežtai stovi už tai, kad šis klausimas būtų visai atmestas.

2) *Del skautų organizavimo*. Kadangi pernykščio Federacijos Kongreso išneštas sumanymas organizuoti skautus, mūsų Organizaciją stato didelin pavojun, taigi kad tą klausimą 10 Seimas gerai išgvidentų ir prijungtų prie L. Vyčių Organizacijos.

3) *Del Organizacijos augimo*. L. Vyčių Organizacija neauga taip, kaip turėtų augti gal del to, kad liovėme žiūrėti organiza-

cijos ateitin. Taigi siūlome 10 Seimui tą klausimą pajudinti. Kad nepasidarytų daug lėšų, patariame, kad būtų renkami organizatoriai iš Apskričių ar kuopų darbuotojai, kurie per sekančius metus savo apylinkėje naujas kuopas organizuotų. Organizatorius kad skirtų Centras arba tam tikra komisija.

4) *Del mokesčių.* Remdamies narių nusiskundimu perdideliais mokesčiais, mes siūlome 10 Seimui: mokesčiai, kad būtų tie patys, bet skirti kuopoms 5c nuo nario kiekvieno mėnesio jo mokesčių Centru.

5) *Del laikraščio jaunamečiams.* Pritariame Centro Pirmininko sumanymui įsteigti jaunamečiams Vyčiams atskirą žurnalą. Priėmus skautus į Vyčių Organizaciją, tokiai žurnalas bus labai reikalingas.

6) *Del Centro.* Priimename, kad 10 Seimas sutvarkytų Centro Administraciją. Mes pastebėjome daug trukumų. Mūsų organe nebuvo matyti straipsnelių nuo Administracijos, kurie gaivintų Vyčių dvasią, išskirus Centro Pirmininką.

7) *Del pašelpos skyriaus steigimo.* Reiškiamo pritarimo steigti Organizacijoje pašelpos skyrių.

S. A. Gadeikis,

kuopos įgaliotas šiuos įnešimus pasiūsti organui.

—x—

L. VYČIŲ 25 KP. (CLEVELAND, O.).

1) Numazinti narių mėnesinį mokestį 10c mėnesiui, tai yra mokestis turi būti 15c mėn., tumet būtų galimybės sutraukti daugiau jaunimo po L. Vyčių vėliava. Aukšta mokestis trukdo tą atsiekti.

2) Daryti L. Vyčių narių prirašinėjimo vaju. Centro Valdyba turėtų surasti būdus.

3) Turėti generalį organizatorių, kuris važinėtų su prakalbotomis rengiant maršrutą.

4) L. Vyčių Seimo vedėjui ir pagelbininkui neskirti mokesčių už Seimo vedimą.

5) Gerinti organo turinį dedant jame žymesnių nuotikių iš Lietuvos istorijos.

6) Visiškai sutinkame, kad būtų įvesta L. V. Organizacijon pašelpos-apsaugos skyrius.

7) Griežčiausia esame nusistatę prieš L. Vyčių narių perskiras, nes tas išeitų mūsų Organizacijos nenaudai. Šalin su tuo obalsiu!

Lietuvos Vyčių 25 Kuopa.

—x—

Pranas Genys.

Į antrą žygį.

Vyrai, štai trimitai gaudžia,
Laužai dega... raust dangus...

Laikas joti jau!

Aš valdovas. Mano žirgas
Neberimsta, trempia žemę

Ei, pirmyn, bro!au!

Ir iškėlę plieno kardus,
Ugnim uždege širdis

Skrisim padange!

Kelias tiesus, debesynais,
Kur kas naktį žvaigždės rieda...

Ei, skubėk, drauge!

Priešai mindo mūsų žemę...

Kilsta liepsnos... tamsūs dūmai

Veržiasi aukštyn!..

Ei, jaunuoliai, metas, metas

Ristą žirgą pabalnojus

Skristi ateitin!

Pirmą žygį mes laimėjom!

Mūsų kardas, ristas žirgas

Darbas bei viltis!

Ir į antrą naują žygį

Aš valdovas, aš galiūnas:

— Lietuvos Vytis!

Telšių Žem. Gimnazija 24—II—22.

Turi draugų ir draugių, nepriklausančių prie L. Vyčių Organizacijos. Prikalbink juos prisirašyti prie vietinės kuopos.

—x—

Didelį atliksi darbą, jei kas mėnuo prikalbinsi įsirašyti Vyčių kuopon vieną ar du nauju nariu.

—x—

Didelės pagarbos Organizacijoje vertas tas jaunikaitis bei mergaitė, kuris bei kuri eidami kuopos susirinkiman atsiveda savo draugą, draugę — naują kuopai narį, narę.

Dabartis ir Ateitis.

DABARTYJE stovime, į ateitį žiūrime ir prie jos artinamės. Taigi, turime žiūrėti į dabartį ir ateitį. Tai yra dalykai, kuriuos nelengva išaiškinti. Komet kalbame apie dabartį, turime visados mintyje artimiausią ateitį arba paskutinę praeitį.

Ką vadiname dabartimi? Tai žmonės, gyvenantieji vienkart su mumis, tai atsitikimai, kurie jau prasidėjo, bet dar nepasibaigė. Svarbiausiu tų atsitikimų yra mūsų pačių gyvenimas. Mūsų gyvenimas yra mums saiku dabarties. Dagi ne visas mūsų gyvenimas, bet tik nuo to laiko, komet pradėjome mintyti. Jei pasakyta, kad į ateitį žiūrime ir prie jos artinamės, tai reikia tą suprasti tikrai.

Ateitis yra mums tamsi, taip kad dagi nežinome kokią ją sulauksime. Gali užėti atsitikimai, kurių visai nemanėme, kurie turės didelės įtekmės į likusią dalį mūsų gyvenimo, vienok negalime ir neprivalome akiai žengti ateitin. Nors ji mums išrodo kaip tamsi šalis, turime atminti, kad diena eina kartu su mumis, kad iš tamsios šalies gabalas po gabalo apsišviečia. O juk neiname į tą tamsiąją šalį be kelio ir tako, tankiausiai taip pat nebe prityrustų vadovų. Ką iš dabarties įnešame ateitin, tai visų pirmą mūsų viltį. Juo didesnė dalis mūsų gyvenimo praeina, tuo aiškesniu ir suprantamesniu darosi mums tas, ką dar turime pergyventi. Didelės neapribotos viltys pranyksta, jų vietą užima viltis mažesnė, bet užtai aiškesnė. O ta viltis tampa apribota tikslais.

Taip, ne vienas berniukas 12-kos ar 14-kos metų svajoja apie puikią ateitį: apie ateitį, kuri padarys jį garbingu vadu, galingu politiku, mokslo vyru arba dailininku. Bet kada praeina tie kūdikystės laikai, tada visokios kliūtys užkerta kelią. Jos neleidžia įvykinti visų tų svajonių. Užuoť svajoti apie ateitį, pradeda kovoti už būvį, nes kiekvienas supranta, kad ką iškovos dabarty, tą ras ateity; ką šiame laike užmirš, tas niekomet neatsiras.

Vienas svarbiausiųjų žmogaus uždavinių yra rūpintis ateitimi, turint akyvaizdoje dabartinį laiką. Apie žmones, kurie rūpinasi vien tik dabartimi sakome, kad gyvena iš dienos į dieną. Tai reiškia; neprisirengia į visą, kas gali užėti, bet mato vien tik artimiausius daiktus. Suprantamas yra daiktas, kad mums daugiau rūpi dabartis, paskiaus artimiausia ateitis ir galų gale tik tolimesnė ateitis. Bet neprivalome visai užmiršti ir tolimesnės ateities. Artimesne ir tolimesne mūsų ateitimi yra gyvenimas, kuris stovi dar prieš mus. Tas gyvenimas turi savo apribotas ribas. O yra didelis skirtumas tarp tikrų ir galimų gyvenimo ribų. Galimos mūsų gyvenimo ribos guli labai toli prieš mus, juk žmogus geroje sveikatoje gali sulaukti 100 metų ir dar daugiau. Bet tokių ilgų amžių retas kuris tikisi sulaukti, nes kiekvienas žino, jog tik kai-kuriuose atsitikimuose žmonės jo sulaukia. Vienok kiekvienas žmogus, vidutiniškai sveikas, tikisi sulauksią 70 metų. Taigi, jaunikaitis dvidešimties metų mano, jog prieš save turi pusę šimtmečio. Tas laiko tarpas yra tai jo ateitis, yra laikas jo darbo, jo laimės ir nelaimės.

Kas gali tame laike atsitikti ir kas atsitinka. Kad apie tai nieko nežinome, tai mums didelė laimė. Nes jeigu tą žinotume, tai negalėtume liuosai veikti, t. y. neturėtume liuosos valios. Yra tai dalykas visai teisingas, kad žmogus tikisi ilgai gyventi. Turime pratintis prie minties, kad tą, ką šiandien nuveiksime arba apleisime bus nuveikta arba apleista visados. Tiesa, kai kurie sako ir rytoj bus diena. Tą kiekvienas supranta, bet žmogaus gyvenime nepasilikis ta diena ir jis (gyvenimas) jau bus trumpesnis.

Iš šiandien pragyventos dienos pasilieka mums tik atmintis jos ir joje padarytas dienos darbas. O rytojaus dienos priguli mums tik viltis, ką ji mums atneš ir veikimo srityje, kokią ji duos mums mūsų gyvenime išmanymui į naudingus darbus.

Tokiu būdu turime apsipazinti su dabartimi ir ateitimi. Dabartį turime, taigi ir sunaudokime ją. Ateitis gali mums ką nors atnešti, bet gali taip-pat ką-nors ir atimti. Todėl žiūrėkime ateitin be gan didelio rūpesčio, nes tas užnuodytų mums dabartį, be anaip-tol, ne be rūpesčio, idant neužmirštume nuveikti, kas yra mūsų ateičiai būtinai reikalinga. O praeitis gali būti mūsų mokytoja, kuri viską mums parodys, kas gali gyvenant atsitikti. Tad ir jai ne viename daik-te galėsime būt dėkingi ir pasakyti ačiū.

— x —

J. A. V—nė.

Šienapiutė.

Auksinės varpos pučiamos vėjo
dailiai linguoja.
Dalgiai lankoje jau suskambėjo —
pievas šienauja.
Kepina saulė, vysta žolynai,
dirba smagiai.
Džiūsta prieš saulę kvepianti kmynai,
kaip kadugiai.
Svaiginas kvapas vystančio šieno
sklaidos plačiai.
Viskas pasviro po dalgiu plieno
tyliai, kurčiai.
Eina grėbėjos su grėbliais klevo —
skamba daina,
Dar šita pieva tik ką žaliavo
gėlių pilna.

19—XII—21.

— x —

Žilvitis.

Rugių laukas.

Šiltas vasaros vėjas
Supa lauką rugių.
Aš-gi, rankas sudėjęs,
Ramiai į ją žiūriu.
Rugių geltonos varpos,
Pripildytos grūdais,
Tik jau, rodos, laukia,
Kada piūtė ateis.
Rugių geltonos varpos,
Jomis džiaugias akis
Žmogaus, kuris juos sėjo,
I'atenkinta širdis.

Brangus jam rugių laukas,
Ten prakaitas kaktos
Gausus svajonėmis krito
Prie vasaros kaitros.
Ramiai pažvelgęs tarė:
— Geltonos varpos tai,
Reik jau pradėti darbas
Va byra jau grūdai.
Reik jau pradėti darbas,
Šiandien taip gražu,
Rugių geltonos varpos,
Rytoj gal būt vėlu.

— x —

Žagaras.

Pabaigęs darbą.

Pabaigęs darbą
Bėgu į pievą
Ten pasilsėti
Po žalia jieva.
Josios paunksny
Gera gulėti,
Žydinčios gėlės
Neliečiant kvepėti.
Čiulba paukšteliai,
Miela klausyti,
Čia gamtos grožė
Visa matyti.
Gulėdams mąstai
— Koks stebuklingas
Šitas pasaulis;
Koks jis didingas.

Ir tu, broleli,
Miela sesutė,
Po dienos darbo
Bėg į pievutę.

Tenai atrasi
Širdžiai ramybę
Žydinčios gėlės
Teiks tau linksmybę.

3—VI—22.

Pastabėlės.

—x—

Praeitam L. Vyčių Chicagos Apskričio sus-me, Centro Raštininkui V. Rūkštaliui įnešus, nutarta ateinančiais metais surengti pikniką Liet. Vyčių spaustuvės naudai. Tai vienas gražiausių sumanymų. Žinant, kiek darbo, triūso reikia padėti iki įrengti pikniką, kuris duotų du, tris šimtus dolierių pelno, Chicagos Apskritį reikia pagirti ir statyti pavyzdžiu kitiems apskričiams bei kuopoms. Reikia pažymėti, kad Chicagos Vyčių kuopos, eidamos Apskričio nutarimu iš geg. 8 d., 1921 m., vienos jau senai išpildė (5, 16, 24 ir 36), kitos baigia pildyti savo dideles kvotas spaustuvės skoloms mažinti. Kas gali sakyti, kad Chicagos Vyčiai nesirūpina spaustuvės ir Organizacijos gerove?

Valio Vyčių Chicagos Apskritys!

“Keleivis” Nr. 28, š. m., vietos kronikoje įdėjo žinią, būk Hyde Parko sustreikavus gelžkelio dirbtuvių darbininkams, “Darbininko” vyčiai nuėjo skebauti. Mums pirmą sykį tenka girdėti, kad Bostono “Darbininkas” turi Vyčius. Jeigu “Keleivis” kalba apie Lietuvos Vyčius, patartume įvesti specialį skyrių skelbimui narių, kurie skebauja gelžkelio dirbtuvėje, kaip kad 1916 m. buvo įvedęs skyrių skelbimui tų narių, kurie išstos iš Organizacijos.

L. Vyčių 90 kuopa (Harrison, N. J.), kurią liberalų “Vienybės” korespondentas buvo labai apšmeižęs, pareikalavo faktais įrodyti: 1) kaip Vyčiai sugadino Šaulių prakalbas, 2) kada Vyčiai buvo sudarę suokalbį prieš vietinį kleboną ir kada buvo patraukti už tai teisman, 3) kokia buvo teismo ištarmė, 4) iš kokių šaltinių sužinojo, kad Vyčiai kvietė tautiškus kunigužius kalbėti balandžio 3, 4 dd., 1922 m. Trys mėnesiai prabėgo, o “Vienybė” nepaskelbia, neįrodo. Reiškia, liberalų laikraščiai melus ir šmeižtus teikia savo skaitytojams. Koks mokytojas, tokie ir mokiniai.

Lig šiol, jei kas tautininkams prikišdavo, kad jie palaiko nezalezninkus su jų kunigužiais ir remia tautiškas parapijas, jie pykdavo sakydami nieko bendra su nezalezninkais neturį. Dabar “Vienybė” Nr. 57, “Scrantono kronikoje” aprašo lietuvių jaunuomenės tautiškosios bažnyčios ant Oak St. labai pavykusį išvažiavimą, teikdama daug pagyrimų. Nepasakyta tiktai, kiek tame išvažiavime dalyvavo tautišku bambių.

Liepos 1 d., š. m., lietuvių prietelis Harold H. Bender, Princetono Universiteto profesorius pasiuntė Valstybės Sekretoriui, Charles Huges, peticiją, kurioje prašoma, kad Suv. Valstijos suteiktų formalio pripažinimo Lietuvos, Latvijos ir Estonijos respublikoms. Po peticija pasirašė trisdešimt Amerikos Universitetų profesorių.

—x—

LIETUVIAI PAS PREZIDENTĄ.—GRAŽI DOVANA.—PRIE KARŽYGIO PAMINKLO.

L. L. Paskolos Stočių atstovams atsilankius pas Prezidentą Hardingą, gauta pareiškimas, kad trumpoj ateity Suv. Valstijos stengsis Lietuvą pripažinti.

Atstovai pasimatė taip-pat su kongresmonais bei senatoriais, kurie prielankiai žiūri į Lietuvos nepriklausomybę de jure pripažinimą.

Ligi liepos 21 d. Atstovybėn prisijusta aukso ir sidabru \$5,010.50, aukso ir sidabro daiktų svoris dar nebuvo žinomas.

Per kap. H. Harris'o paminklo atidarymą kalbėjo kongresm. Chanūier. Pricapo sudėta 6 vainikai nuo Amerikos lietuvių ir nuo Lietuvos Vyriausybės.

“Draugas”.

— x —

Įvairios žinios.

(Iš Liet. Inform. Biūro).

AMERIKA PRIPAŽINO LIETUVĄ.

(Telegrama).

Washington, D. C. Amerika pripažino Lietuvą. Rugpiūčio 6 d. visose lietuvių ko-

lionijose rengiamos iškilmingos manifestacijos su masiniais mitingais, prakalbomis ir rezoliucijomis.

Sveikiname.

Dar vienas pripažinimas. Iš Kauno "Eltos" gauta kablegrama, pranešanti, kad respublika Chile (Čili) pripažino Lietuvą de jure.

Lietuvos Piliečių Registracija. Birželio 9 d. šių 1922 m. Lietuvoje buvo paskelbtas įstatymas, reikalaujantis, kad visi Lietuvos piliečiai, gyvenantieji svetur, užsiregistruotų ir išsiimtų pasus savo krašto Atstovybėj — ne vėliau, kaip iki gruodžio 9 d., šių 1922 metų.

Daroma sutartis su Šveicarija. Šveicarijos Vyriausybė yra pasiūlusi Lietuvai pasikeisti deklaracijomis dėl šių valstybių piliečių teisių Lietuvoje ir Šveicarijoje, kai dėl jų asmens, kilnojamojo ir nekilnojamojo turto, jų užsienio prekybos ir pramonės, dėl nusikaltusiųjų išdavimo, dėl teisminės pagalbos ir dėl pirmosios pagalbos susirgus. Lietuva su mažomis pataisomis sutiko su Šveicarijos Vyriausybės patiektuoju projektu. (*Elta*).

Lietuva — Pasaulinės Paštų Sąjungos Narė. Užsienio Reikalų Ministerija praneša savo atstovybėms užsienyje, kad sulig pranešimo Tarptautinio biūro Pasaulinės Paštų Sąjungos Berne, Lietuva priimta į Pasaulinę Paštų Sąjungą nuo š. m. sausio mėn. 7 d. ir priskirta prie VI rūšies delei nešimo piniginių išlaidų pasauliniam Biūrai išlaikyti.

Sąryšy su šiuo Lietuva, kaip pilnateisis Pasaulinės Paštų Sąjungos narys, pildant sąlygas Madrido Konvencijos, įveda apsimainymą siuntinių ir įvertintų laiškų su Vakarų Europos valstybėmis. Toksai apsimainymas pirmoj eilėj įvedama su Latvija, Estonija, Vokietija, Prancūzija, Anglija. (*Elta*).

Pirmoji Lietuvos sutartis su Vatikanu. Lietuvos Vyriausybei pareikalavus, Apaštalių Vizit. Lietuvai Zecchini sutiko pasirašyti

ti sutartį, sulig kurios 10 lenkų vienuolių benediktinų turi apleisti Lietuvą. Jos pasiima iš vienuolyno po 3000 auksinų savo įneštų pinigų ir atsisako nuo visų tolesnių pretensijų prie Lietuvos Vyriausybės ir prie vienuolyno. Tai yra pirmas sutarimas su Vatikanu. (*Elta*).

—x—

J. A. V—nė.

Vakaras.

Saulės spindulys klaikus
gėso, uolą palytėjęs,
Deivė apgaubė laukus,
minties nedrumstė joks vėjas:
naktį tylia, naktį jaukia
atėjau aš į palaukė.

Kugždasi medžiai slaptinai,
jų viršūnės susigužę,
susimąstę gėdulingai.
Bedūmoji ką, giružė!
Debesys tolyn nuplaukia,
mėnuo apšviečia palaukė.

Beržas vienas — vienintėlis,
ilgas garbenas nuleidęs,
puošia jį nakties šešėlis,
lig keleivis pasimeldęs,
dykumoj pametęs kelią,
seka tolimą žvaigždėlę.

Šypsenos nėra ant veido,
kelio niekur nesimato:
žvaigždė kalnuos nusilcido,
viens liūdėti jis paprato:
mylimiausia jo žvaigždė
per padangę nuriedėjo.

Dangus žvaigždėtas—siela nerimsta,
Veltui jis meldžias, balsas jo miršta.
Alpsta svajonės, ilgu be galo,
Žvaigždės išblyško, jausmas atšalo.

Paliestos skausmo mano blakstienos,
Kaip tas berzelis, užmigo vienos.
Saulė nešviečia, tik mėnuo plaukia
Pro aukštą bokštą ir per palaukė.
Bangos upelio tyliai plesdena, —
Tu nesuprasi, ką jis man mena.
Paslaptys gilios, paslaptys mano,
Visad man naujo skausmo pramano...

PRANAS ŠIVICKIS, PH. D.

Chicagos Universitete baigęs zoologijos skyrių. Birželio 13 d., šių metų, gavo Filosofijos Doktaro laipsnį.

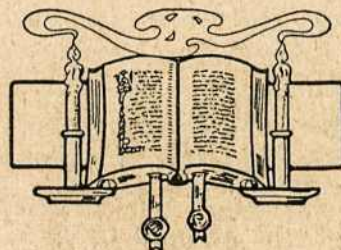
Platus pasaulis. Įdomūs žmogaus troškimai. Beskaitlė daugybė įvairių kelių, kuriais žmogus sukinėdamas ieško sau skirtos dalies. Prisimenant vaikystės laikus, kaip tas pats gyvenimas paslaptingas, siauroj mūsų žinystėj, kaip suglaustam mažam ratelyje, lengvai save sutalpindavom. Metams bėgant, augom žinystėj, plėtėmės troškimais, aiškėjom siekiais, rimtėjom kaipo racionalūs sutvėrimai pašaukime. Bet vis nieku, aišku, nieku apčiuopiamu, tvirtu negalėjom vadovautis. Daugiau jausmų, mūsų chose, negu aiškumose gyvenimui skirto žygio ieškojom. Ir kaip nelengva davėsi surasti. Bandėm šį, bandėm tą, vis, tarsi, jauteisi nes savo vagą varai. Daug laiko ir energijos išiekojomi, kol atatinki tą stiprų pagrindinį akmenį ant žemės kamuolio.

Skaitant Dr. Prano Šivickio autobiografiją, kaip tik ir įžiūri panašius nuotikius jo siekimo prie mokslo bruožuose, apie kuriuos aukščiau kalbėjom. Matome, kaip Dr. Pranas bandė žurnalistikos, ūkininkystės mokslą, vėliau gydytojo, bet nei vienam neapsistojo, nei vienu nedrįso savo individualumo pavergti. Nusijautė, kad nesąs

politišku skandalistu (nes kitokios rūšies politikam vargiai ir dirvą berastum veikimui mūsų politikų tarpe). Nesijautė didelio palinkimo nei prie ūkininkavimo, o da daugiau trūko palinkimo prie gydytojo profesijos. Daugiau jausdamas linkimą prie ramaus, nuošalaus gyvenimo, pasirinko sau sunkiąją slaptinęs gamtos problemą rįsti. Pamylyjęs ją, jis nesigailėjo aukoti savo amžiaus gražiausį laiką tarp mokslui. Ne taip kaip tūkstančiai studentų mokindamies sykiu ir platų, linksmą gyvenimą veda. Pranas kiekvieną valandėlę žiūrėjo, kad ji neprabėgtų veltui. Retai matei syki, kitą, kad jis būtų pasirodęs viešumoje, svečiuose ar viešuose pokiliuose. Jis visumet iaboratorijoje. Jei kartais kas paklausdavo jo adreso, jis neduodavo savo gyvenamos vietos, nes žino, kad jo ten neras. Jis visumet zoologijos laboratorijos vietą pažymėdavo. Ir taip savo stipria valia, darbštumu pasiekė aukštą gamtos moksle laipsnį.

Prie tokių ar panašių užsimojimų, kaip kod Pranas padarė, toks asmuo visumet turi turēt stiprią valią ir gerų norų. Dr. P. Šivickis ir yra darbštumo ir ištvermės simbolas. Jį pavyzdžiui statydami, siekiant tikslo, tikrai neapsiviltumėm. Taigi, lai jis ir būna mums juomi. *Bijūnas.*

Red. prierasas. Žinių apie Dr. P. Šivickį Vyčiams ir "Vyčio" skaitytojams žadėjome paduoti praeitam, t. y. 11 "Vyčio" numerį. Tačiau, del vietos stokos, savo pažado negalėjome išpildyti. Del tos priezasties taip pat turėjome praleisti ir jo autobiografiją, kuri seniau buvo tilpus "Drauge".

J. Sine—a.

Paskutinis Veronikos Patarnavimas.

SĖJĖS iš bažnyčios Juozas Vede-ga, sukinėjosi linksmai rinkoje, sveikinosi su pažįstamais ir kaimynais. Paskui, susirinkę būrelyje nuėjo smuklėn "buteliuko ištraukti". Juozas pats gėrė "baltosios" nesigailėdamas ir kitus gerti ragino. Mat, šiandieną krikštynos! Juozui davė Dievas sūnų ir šiandieną atvezė kūmai pakrikštyti. Kūdikio motina, Veronika, sunkiai sirgdama pasiliko namie, o Juozas, "dėkodamas Dievui už sūnų", gėrė dar labiau negu paprastai. Jau vakaras prisiartino, o jie vis dar gėrė. Tiktai gerokai sutemus išsiruošė namo važiuoti.

Parvažiavę pririšo arklį patvoryje, šūkaudami ir dainuodami įėjo į vidų, bet staiga jų dainos nutrūko. Visi svečiai stovėjo prie lovos, o šale Veronikos stovėjo uždegta vaškinė žvakė. Veronika dar pravėrė akis, bet tuojau vėl užmerkė. Išblyškęs jos veidas jau skausmo nebereiškė, matyti jame buvo kaž kokia ramybė. Juozas puolė prie jės, klausinėjo, judino, bet... jo Veronika jau buvo lavonas.

Po Veronikos mirties, Juozas dažniausia sėdėdavo karčiamoje pas Alijošių, buteliuką pasistatęs, paniuręs, piktas, paraudusiomis akimis ir susivėlusiais plaukais. Nors jis, Veronikai tebegyvenant, dažnai ją primušdavo girtas parėjęs, dažnai iškoliodavo, bet ji viską ramiai nukentėdavo, tačiau dabar Veronika stovėjo Juozui akyse ir buvo graži, meili, kaip angelas. Jis dabar tik pamatė, kokio brangaus turto neteko, dabar tik suprato, kad kitos tokios gyvenimo draugės nebesuras. Tokios mintys dar labiau suspausdavo Juozui širdį, ir jis, kad nuslopinti tą gailestį, dar labiau gėrė degtinę.

Mazasis Juozukas liko globoje vyresnės už jį sesers Marytės ir brolio Jonuko, negalėjo ilgai gyventi: pradėjo silpnėti, paskui kosėti ir galop mirė.

Nors Juozas labai Veronikos gailėjo, bet praėjus keliems mėnesiams po jos mirties, visai apie ją užmiršo. Susiėjęs su tokiais pat girtuokliais, kaip ir jis pats, girtuokliavo, juokaudavo, kortomis lošė, kartais susimušdavo, paskiau pradėjo net valkiotis paskui ištvirkusias mergas, dažnai atsivesdavo jas karčemon ir sykiu girtuokliavdavo. Taip, pamažėli Juozas iš paprasto ūkininko, virto didžiausiu girtuokliu ir ištvirkėliu.

Vieną šventadienį M... miestelyje buvo dideli atlaidai. Juozas ir-gi nuėjo. Miestely susitiko senus savo sėbrus, ir visi nuėjo smuklėn. Ant stalo tuojau atsirado keletas butelių "baltosios", alaus, užkandžio ir prasi-dėjo, kaip paprastai, gėrimas.

Gerdami, vieni kortomis lošė, biauriais keiksmiais pertraukdami lošimą, kiti kalbėjo su mergomis, nepadoriai juokavo ir dainavo. Praėjo ir mišių laikas. Žmonės pradėjo skirstytis namo, prisiartino ir vakaras. Juozo draugai, apsvaigę nuo degtinės tai koliojosi, tai bučiavosi, kiti-gi knarkė kertėse į-bėdę nosį nešvarion žemėn. Juozas ir dar keli jo draugai lošė kortomis, o šale jo ištvirkėlė Barbora kaž-ką šnibzdėjo jam į ausį. Juozas šypsodamas klausė nepadorių Barbaros žodžių ir kinkavo su galva. Bet staiga jam akyse pradėjo rodytis debesy, lig kokie šešėliai pro akis pradėjo bėgti: kortos iškrito jam iš rankų, išvertė paraudonavusias akis, lig pragaro valdovą pamatęs, ir susilenkęs pradėjo trauktis atgal prie Barbaros. Jo veidas reiškė didžiausį išgąstį, rankos ir lūpos drebėjo.

Prieš jį stovėjo permatoma, prakilni jo buvusi žmona Veronika. Mėlynos akys spindėjo kaip žvaigždės, veidas buvo nuliūdęs, bet jame matėsi kaž kokia tvirtybė; ant rankų turėjo mažąjį Jurgiuką ir rimtu balsu tarė:

—Juozai! Juozai! Pagalvok, ką tu padarei, kuo tu pavirtai. Degtinės vergu! Tu mane ir Jurgiuką užkankinai! Baigi užkankinti Jo-

nuką su Maryte. Palikęs juos dižiausiame varge, tu maudaisi degtinėje ir nedorybėje! Ar tu manai, kad visą gyvenimą galėsi taip gyventi? Tai-gi ne! Jau prisipiūdė Dievo kantrybės taurė ir jei dar nepasitaisyti, tai šią naktį pražūsi! O šitos nedorybių vietos rytoj akmenis ant akmenis nepaliksi!.

Čia Veronikos balsas pasidarė galingas ir rūstus, ištiesė savo ranką į dangų, tarsi norėdama nurodyti Liūdytoją savo žodžiams; tuo tarpu skaisčius žėrintis žaibas perplėšė juodąjį nakties dangų ir trenkė perkūnas, net namų sienos ir langai suvirpėjo.

— Viešpatie, pasigailėk manęs nusidėjėlio!.. sušnabzdėjo Juozas.

Kambaryje pasidarė mirtina tylą. Tik vėl žėrinčia juosta švystelėjo dangų, dar smarkiau trenkė perkūnas ir pasigirdo ūžimas ore krintančių vandens lašų. Juozas šoko nuo suolo ir tik suspėjo ištarti: "Išpažinties..." — išbėgo per duris.

Likusieji, išsyk, stovėjo nustebę, dar neprasdami kas atsitiko Juozui. Tik Barbora pertraukė tylą ir tarė pašėpiančiu balsu: — Išpažinties nubėgo...

— Išdurniavo, o ne išpažinties nubėgo — pridūrė kitas.

— Kvailas jis būtų išpažinties eiti!..

— Aš geriau Barborytei visas savo šelmystes pasakyčiau, o ne tam plikagalviui, — tarė kitas.

Staiga nušvito nuo spindinčio žaibo visa apylinkė. Trenkė perkūnas, sudrebėjo visas miestelis, plyšo dangus antruoju žaibu, sukrėtė žemę smarkus antras perkūno trenksmas ir viskas nutilo.

Po valandėlės iš Alijošiaus namų pradėjo kilti šviesūs ugnies liežuviai, laižydami sugriuvusios karčemos sienas. Tuoju užsidegė ir nuvirtęs šiaudinis stogas, nuo jo užsidegė ir pavietis su šienų ir šiaudais. Miestelyje pasidarė šviesu, kaip dieną. Subėgo žmonės gaisro gesinti, bet išėlusio ugnies gaivalo jau niekas nebegalėjo užslopinti. Tikrai sakant, nebebuvo ir reikalo gesinti, nes namai jau buvo perkūno sutriuškinti, todėl žmonės visą domę ir pastangas kreipė, kad neduoti gaisrui praplisti. Stebėtina tai buvo naktis. Čia milžiniškas pleškantis

laužas raudonai nušvietė dūmuose paskendusį visą miestelį. Iš viršaus dideliais lašais krito gausus lietus. Skaisčius žaibai raižė tamsų dangų nušviesdami visą pasaulį, perkūnai trenkė vienas po kito; žmonių riksmas, gyvulių bliovimas, lietaus šniokštimas, viskas susimaišė į vieną chaosinį ūžimą.

Tik artinantis rytui praėjo debesys, karčema jau baigė degti; kitų-gi žmonių butai liko apsaugoti.

Užtekėjusi saulė rado karčemos vietoje tiktai pelenų ir rūkstančių nuodėgulių krūvą, iš kurios kyšojo du plytų kaminu.

Juozas-gi, paklauses sąžinės balso, išbėgęs iš karčemos atliko iš viso gyvenimo išpažintį ir dabar laimingai gyvena su savo Jonuku ir Maryte, dėkodamas Dievui už visas jam suteiktas malones.

—xx—

Kas sąžinės ir Dievo klauso — neprazus amžinai.

—x—

Zilvitis.

Tarp audros bangų.

Bangos ūžia, kyla vėjai,

— Aš įriuos tarp jų,

Vakar laimės jie nešėjai

— Šiandien sukurių.

Juodos mintys, begalinės

Pilnos paslapčių,

Veržias skundas iš krūtinės,

Vienas aš kenčiu.

Vien tik dainos sidabrinės,

Seserys vargų,

Plaukia tonais iš krūtinės,

Tarp audros bangų.

Plaukit, plaukit mano dainos,

Jūs išgirs dangus.

Jūs dainuojant ūpas mainos,

Aš įriuos ramus.

6—11—1922.

Dramos Sekcija

IŠ PO ŠLEKTŲ MALONĖS.

—x—

VI VEIKSMŲ VAIZDELIS IŠ BAUDŽIAVOS LAIKŲ.

Parašė A. Živaitis.

(Tęsinys).

SCENA XXII.

Ulinskienė, paskiau Ulinskis.

ULINSKIENĖ. Tik ir padykęs tas mano ponaitis. Kaž-ką prasimano. Bet tegul žino muzikai, kad reikia ponų bijoti ir jų klausyti (įeina Ulinskis). Sūnau, pats nežina, ką darai. Kasdien turiu tave laikyti kaip ant vadžių ir saugoti. Kaip tik paleidžiu, tai pradėdi kvailioti. Na, kas tai matė šauti į moteriškę.

ULINSKIS. Tai kas man ta moteriškė. Juk aš ponas, del to darau tą, kas man patinka.

ULINSKIENĖ. Reikia tave apvesdinti, nes kitaip gali iš galvos išeiti. Tai-gi tuojau važiuoju pas poną Bužinskį sutartuvių daryti (greit išeina).

SCENA XXIII.

Ulinskis vienas.

ULINSKIS. Sulauksi, kol aš vesiu senesę Masę. Bet tai ir smagu buvo šauti į neklusnią bobą. Na, ir pataikiau (sėdasi kedėn. Įeina Onutė arbatą nešina. Pastato ant stalo ir išeina. Ulinskis užsidega cigarą ir gėrėdamos pučia dūmus). Na, bet kur dingo Muzurskis. Niaugi taip ilgai neranda Barbutės. Ak, kad tik motina greičiau išvažiuotų (įeina Muzurskis vesdamas pirm savęs Barbutę).

SCENA XXIV.

Ulinskis, Muzurskis ir Barbutė.

ULINSKIS (pasikėles). O, pone Muzurski, tai jau suradai Barbutę.

MUZURSKIS (piktai). Suradau, bet kiek vargo turėjau.

ULINSKIS. Tai nieko, pane Muzurski.

Žinau tavo ištikimybę. Būk tikras, neužmiršiu tavęs. Viskas būtų gerai, jei ne motina. Bet ji rengiasi važiuoti pas poną Bužinskį. Kol dar neišvažiavus, vesk Barbutę prie kokio nors darbo, nes pamačiusi didžiausį trukšmą pakels (Barbutė pradeda verkti. Ulinskis ramindamas). Neverk, Barbutė. Motinai išvažiavus, tu būsi tikra ponina.

MUZURSKIS. Viską išpildysiu sulig pono įsakymo (išeina, sykiu išsiveda ir Barbutę).

SCENA XXV.

Ulinskis vienas.

ULINSKIS. Po šimts kančių, ta mano motina. Ką čia padarius, kad viskas gerai išeitų (vaikšto susimąstęs. Po vaiandėlės). Aha, prašysiu motinos, kad ji, užuot piršus man senmergę Bužinskiūtę, važiuotų į Varšavą pas dėdę Pšiblenski, su kurio pagelba galėtų pasimatyti su grafu Švinskevičiu ir atsiprašyti už išniekinimą jo dukters Zosės. Atsileidęs grafas gal sutiktų leisti už manęs savo dukterį. Grafiūtė tai ne senmergė Masė (įeina Ulinskienė pasirengusi kelionėn, pikta).

SCENA XXVI.

Ulinskis ir Ulinskienė.

ULINSKIENĖ. O ką, arbata jau paduota? (sėdasi ir geria arbatą). Tuoju išvažiuoju!

ULINSKIS (priėjęs prie motinos). Motin, nepyk. Vieno daikto noriu tavęs prašyti.

ULINSKIENĖ (nudžiugus). Visados mąno sūnaiti priimsiu ir išpildystu tavo prašymą.

ULINSKIS. Motin, ką ten važiuoti pas poną Bužinskį. Visi ponai sako, kad jis tikras muzikas. Del to ir mums per žema būtų eiti į gimines su jais. Aš kitą ką sumaniau. Važiuokie į Varšavą pas dėdę Pšiblenski ir su jo pagelba sutaikyk mane su grafu Švinskevičiu. Po to gal jis leistų už

manęs savo dukterį Zosę. Grafiūtė tai ne susenusi Bužinskiūtė.

ULINSKIENĖ. Puikiai sumintijai, mano sūnau! Sutinku! Tačiau, man rodos, geriau būtų, kad abu važiuotumėm. Be tavęs vargiai kas galės išeiti. Nuvažiavę abudu kokį mėnesį, kitą pabūtumėm ir, Svinskevičiui sutikus, galėtum apsivesti.

ULINSKIS. Ne, motin. Negalime abu išvažiuoti. Ju girdi kokios kalbos eina tarp muzikų. Jeigu tik rusas mėgintų paliuosuoti muzikus iš mūsų rankų, tada mes, ponai, turėtumėm kelti maištą.

Del to reikia prie to prisirengti.

ULINSKIENĖ. Kas tai matė, kad taip galėtų atsitikti, kad muzikai ponų neklausytų, ranką prieš juos keltų, maskoliams skųstų!

ULINSKIS. Del to reikia būdėti ir rengtis prie to, kad nedavus rusams muzikus paliuosuoti. Mes, ponai, turim valdyti Lietuvą.

ULINSKIENĖ. Tebūna taip, kaip tu, sūnau, nori. Važiuosiu viena. Taigi lik sveikas (keliasi ir išeina).

ULINSKIS (trindamas rankas). Viskas išėjo kuopuikiausiai. Taigi laisvas dabar esu, kaip paukštis.

Uždanga.

VEIKSMAS IV.

Tas pats Ulinskio kambarys.

SCENA I.

Ulinskis, vėliau Muzurskis.

ULINSKIS (linksma vaikščioja). Nors kartą motinos išsibodėčiau. Į Varšavą išvažiavo su Svinskevičiu sutarties daryti. Reiškia, ir viduje dabar būsiu pilnas ponas. Viskas būtų gerai, kad ne tos muzikų kalbos, jog rusai juos paliuosuos. Reikia pasiteirauti pas Kiaulinskį, kuris daugiau išmano, ar gali tas įvykti (įeina Muzurskis).

MUZURSKIS. Dzien dobry, panie!

ULINSKIS. Dzien dobry. Kas naujo po dvarą ir apylinkę?

MUZURSKIS. Kalbos apie muzikų paliuosavimą plinta. Tik ką grįžtu nuo pono Kiaulinskio, kuris žadėjo šiandie čia atvykti.

ULINSKIS. Ponas Kiaulinskis žadėjo šiandie atvykti? Tai reiškia kas nors nepaprasto darosi. Ar-gi tai būtų tiesa, ką muzikai plepa (pauza). Et, negal būti, iš kur jie gali žinoti? Jog mes, ponai, pirmiau turėtumėm žinoti. Bet pamirškim apie tai. Linksma esu kad Kiaulinskis žadėjo vizitą padaryti. Iškelsiu jam puotą. Tu, Muzurski, padėsi man viską prirengti. Dabar reikia pranešti tarnams, kad viską paruoštų. Taigi eik ir paliepk, sykiu pasakyk Barbutei, kad ji čia ateitų (Muzurskis išeina).

SCENA II.

Ulinskis vienas.

ULINSKIS. Tai suruošime puotą tokią, kokios dar neturėjome. Sykiu pamatys Kiaulinskis, kokių gražių yra mano dvare muzikų. Jis didžiuojasi savo šūnimis, o aš gražiomis muzikėmis. Jeigu norės, padarysim mainų (įeina Barbute).

SCENA III.

Ulinskis ir Barbute.

BARBUTĖ (nuliūdusi). Ką ponas man liepsi daryti?

ULINSKIS (į šalį). Kaip čia ją apgavus (į Barbute). Sunku tau, Barbute, dirbti. Taigi paliksiu tave sau už panelę! Būsi laiminga!

BARBUTĖ. Kiek kartų ponui sakiau, kad visai nenoriu tos malonės. Geriau man kiau lės šerti!

ULINSKIS. Jeigu nenori būti panelė, tai būsi kambarinė. Ar dar negerai? Tu nesupranti.

BARBUTĖ. Ne, aš nemoku nei poniško darbo dirbti, nei prie ponų apsieiti, nei partarnauti!

ULINSKIS. Ką čia niekus kalbi. Išmoksi. Pagaliau aš ir neversiu tavęs darbo dirbti. Miegosi, kiek norėsi, valgysi, kas tik patiks, kasdieną ketverto arklių vežamoj karietoj važinėsi. Na, ko daugiau reikia?

BARBUTĖ. Nieko nenoriu: nei pono teikiamo miego, nei valgymo, nei puikių karietų. Aš žinau, kad visos tos pono teikiamos malonės bus neilgam, tol, kol aš ponui atbosiu, kol sunykosi mane taip, kaip sunykojai jau daugelį mergaičių. Plakamos kan-

čiais jos pasidavė pono norams. Manęs-gi jokiais turtais, jokiais pažadais nepriviliosi, net ir kančiu nepriversi prie to. Aš myliu Jonelį, kurs yra man lygus ir ta meilė niekad os neužges!

ULINSKIS (užpykęs). Ką? Tu drįsti man kalbėti apie muziką? Aš sakiau, kad neduosiu mylėtis! Kaip tai gali muzikai mylėtis be pono leidimo? (grumodamas). Nei žodžio daugiau apie tai (eina prie Barbutės ir nori ją apkabinti).

BARBUTĖ (nusigandusi, pastumia). Šalin! Ko ponas nori?

ULINSKIS (perpykęs). Kaip drįsti stumti savo poną?! (pagriebia kančių). Žinrėk, kas tau bus! Sakyk, myli mane, ar ne?

BARBUTĖ (purto galvą). Ne...

ULINSKIS. Šitaip! (pagriebęs Barbutės ranką). Pažiūrėsim. Šito paragavus tuojau pamylėsi (muša skaitydamas kirčius. Barbutė blaškosi, cypia. Tuo tarpu įbėga Uršė. Ulinskis liauja mušęs. Barbutė sukiumba).

SCENA IV.

Tie patys ir Uršė.

URŠĖ (įbėga nusigandus). Dūkrole mano! (Barbutė pasikelia).

ULINSKIS (piktai). O tu ko čia?

URŠĖ (baimingai). Ponuli, už ką-gi taip muši mano dūkrelę?

ULINSKIS. Ko nori? Laukan iš čia!

URŠĖ (sumišusi). Ponuli, dovanok (puola prie Barbutės, apkabina ir bučiuoja). Dūkrole mano...

BARBUTĖ (verkdama). Ak, mamele, kaip skauda man...

ULINSKIS (pašokęs skambina, įeina Peisinskis ir Makabardskis).

SCENA V.

Tie patys ir Peisinskis su Makabardskiu.

MAKABARDSKIS. Klausom.

ULINSKIS (piktai). Duokit rykščių tai bobai!

PEISINSKIS. Klausom! (abudu griebia Uršę).

BARBUTĖ (nusigąsta). O, brangus Dievulėliau!

ULINSKIS. Buvo sakyta tau, hoba, pa-

mokinti savo dukterį, kad pono kiausytų!

BARBUTĖ (puola prie Ulinskio). Ponuli, pasigailėk mano motinėlės!

ULINSKIS (be atmainos). Duodu tau dvi išėigi: jeigu mane mylėsi, paleisiu motiną ir gražinsiu žemę, jei ne, tai užplaksime pirma motiną, paskui tave.

BARBUTĖ (graudžiai pasižiūri į motiną). Mamyte, kas man daryti?

URŠĖ (verkdama). Mano dūkrelė...

BARBUTĖ (sunkiai atsidūsta, rankomis uždengia veidą, pamažu eidama prie Ulinskio). Mylėsiu.

ULINSKIS (nudžiugęs). Ot, šitas tai man patinka.

URŠĖ. Dūkrole, ką tu darai (pradeda labiau verkti).

ULINSKIS (į Peisinskį ir Makabardskį). Išveskite tą bobą! (Peisinskis ir Makabardskis išveda Uršę).

(Bus daugiaus).

— x —

Lietuvos Šienpiuviai.

BALETAS.

Veikalėlis perstato Lietuvos šienpiuvius.

Parašė J. V. Kovas.

VEIKIANTIEJI ASMENYS:

Tėvas,

Jo sūnūs,

Talkininkai.

PAAIŠKINIMAS: Ši baletinį farsą gali septyni vyrai vaidinti, nes tiek yra posmelių kalbėti. Bet gražiau išeis, jei vyrų bus 10 arba 12. Kiti padės dainuoti ir žaisti. Vienas iš jų turi būti tėvas, kaipo vadas. Visi apsirengę baltais marškiniiais (vienmarškiniai) su juosvos spalvos kelinėmis, vienplaukiai arba su baltomis skrybėlėmis. Kaklaryšiai šviesiai mėlynos arba kitokios spalvos, visų turi būt vienodi. Visi turi dalgius. Dalgiai privalo būti nedideli. Kad jie būtų panašūs į plieną, reikia lentutės nutėplioti "aluminum", kuris priduoja žvilgėsio. Galastuvai, ar-

ba budēs, taip-pat turi būti iš medžio padaryti.

VAIDINTI TAIP: *Pakilus uždangai, visi šienpiuviai, pradędant tėvu, sustoja viens paskui kitą, nuduoda šienaują, išėina ant scenos ir pamažu eina pakraščiu aplink sceną. Viską veda tėvas, delto piovikai turi žiūrėti tėvo. Dalgio traukimas ir žingsniai piovikų turi eiti taktu. Taigi už scenos reikia susitvarkyti ir to laikytis iki galo. Traukiant dalgį, nevilkti jo žeme, neduoti barškėti, bet pažeme traukti, ir taip, kad išrodytų, jog tikrai piaujį. Apėjus apie sceną, visi sustoja pusračiu, imą neva žolės, šluosto dalgius, paskui pusto (taip-gi be jokio alaso). Papustę dalgius, pasiremia ant dalgiakočių ir dainuoja.*

Gražus rytas, giedrai švint,

Oras kvepia, rasa krint,

Eime vyrai su dalgiais, lankų, pievų žolės
(piaut,
Kol rasa dar nenukrito, labai lengva dalgis
(traukt.

Dalgelį trauksim iš peties;

Duos šeimyninkė pusryties.

(Tą posmą padainavę, vėl ratu eina apie sceną šienaudami. Apėję sustoja pusračiu, šluosto dalgius ir vėl pasirėmę ant dalgiakočių dainuoja).

Dalgiai žvanga pagiriais,

Vyrai renkasi būriais,

Visi dalgius įsitaisę eina lankų pievų piaut,
Kol rasa dar nenukrito, labai lengva dalgis
Dalgelį trauksim iš peties, [traukt.
Duos šeimyninkė pusryties.

(Ir vėl eina apie sceną šienaudami. Apėję sustoja pusračiu).

TĖVAS. Na, vyrai. Pasilsėkime truputį. Jau gerą plotą nušienavome. Pasilsėjus lengviau bus dalgis traukti. *(Sustoja, kiti ant dalgiakočių pasirėmę).*

VYRAS 1. Gražus rytas. Daug malonių išpūdžių žmogus savyje gali įsivaizdinti. Tarsi jausmus žadina į kilnią dvasią prie Tėvynės meilės.

VYRAS 2. Malonu. Širdį džiugina linksmos ir nekaltos valandos, ypačiai linksmą vasarą lankų darbas dirbti.

TĖVAS. Nieko nėra malonesnio, kaip atsiminimai ramių senovės laikų, ypač lankų darbai. Žmonės dirbo, tarsi niekad nepailsdami, čia prakaitą lieja ant saulės kaitros, čia dainuoja. Net girios ir lankai skamba nuo tų dainų.

VYRAS 3. Senai praėjo tie laikai, kuomet Lietuvos žmonės buvo laimingi. Šiomis dienomis nėra kada linksmintis nei ilsėtis; dirbti reikia iš visų jėgų ir tėvynės reikalus remti. Lietuvos laisvė, tai didžiausias mūsų džiaugsmas. Tada pasilsėsime, kada priešus išvarysime iš savo žemės, kurią dar šiandie apžioję laiko.

VYRAS 4. Kiekvieno tėvynainio pilnos rankos darbo. Kur tik nepažvelgsi, visur dirba ir trokšta tėvynei laimės! Ir mūsų pareiga tėvynę gelbėti, ją remti aukomis ir darbais.

TĖVAS. Tėvynė mus šaukia motinišku balsu. "Vaikeliai, gelbėkite mane!" Bet ne visi jos vaikai yra pasiriję ją gelbėti.

VYRAS 5. Tiesa, kad ne nuo visų savo vaikų tėvynė gauna paramos. Ištvirkę, nuklydę nuo doros kelio ne tik kad tėvynės neremia, bet dar visokias pinkles taiso, kad ją pražudžius.

VYRAS 6. Lietuviū nevertas vadintis tas, kuris nėra visame savo tėvynei ištikimas. Didžiuma jų, Lietuvos žmones niekina ir žemina svetimtaučių akyse. Savo prigimtos kalbos atsisada. Svetimus reikalus remia, o tėvynei pakenkti visokių progų ieško.

TĖVAS. Nemalonu kalbėti apie tokius Lietuvos sūnus. Gaila, kad jie lietuvių vardą nešioja. Mūsų didžiausias priešas tiek blogo negali padaryti, kiek toks išgama, ištvirkėlis lietuvis padaro. Vieno turėkime vilties, kad mūs tautos vadai suras būdus, kaip nuo tokių išgamų apsivalyti, o Tėvynė bus laiminga, kartu ir mes jos vaikai! Dar bar kilniai sušukime.

Gyvuok, gyvuok ant visados!

Lietuva, Tėvynė, žemelė mūsų!

Gyvuok, atgyk, Tėvynė, mūsų!

Tu vargų prispausta ik šiol duvai!

Gyvuok, atgyk ant visados!

Mes trokštame tau laimės tavo vaikai!

TĒVAS. Užteks; pasilsējome. Dalgius pasipustę, vēl trauksime kiekvienas savo pradalgį varysime pirmyn (*pustosi dalgius ir linksmi dainuoja. Dainuodami visi su galgaturvais (budėmis) taiko taktą su dainos taktu — tai greičiau, tai lėčiau.*)

DAINA.

Valio, valio, valio!
Mano dalgelis, valio!..
Nepustęs dalgelio,
Nepiausi šienelio;
Valio, valio!
Valio, valio, valio;
Mano dalgelis, valio!..
Dalgelį vis trauksim,
Šienelį nupiausim.
Valio, valio!

TĒVAS. Na, vyrai, pasilsėję vėl iš pėties prie pradalgį (*vieną eilę apie sceną piandami eina. Eilę apėję sustoja pusračiui.*)

TĒVAS. Jau rasa baigia džiūti. Didelį plotą šį rytą nušienavome. Dabar visi eisime pusryčių, pasistiprinsime ir pasilsėsime (*į publiką*). Šitas žaidimas, tai tik prisiminimas Lietuvoje linksmy lauko darbų. Kiekvienam malonu yra tai atsiminti. (*Visi dedasi ant pečių dalgius, ašmenis aukš-*

tyn, kad vieni kitų neužgautų. Stovėdami pusračiui dainuoja. Baigiant dainą nueina nuo scenos. Nueidami dar padaro įvairių vingių.)

DAINA.

Gražus rytas, saulė šviečia,
Visus darban skubint kviečia...
Oras kvepia, paukščiai gieda,
Kas tik gyvas — kruta, rieda.
Ir jūs sesės paskubėkit,
Į barelius šieną grėbkit.

Dalgiai žvanga pradalgėse,
Dainos skamba pagirėse;
Žolė guli nugalėta,
Aštraus dalgio palytėta.
Ir jūs sesės paskubėkit,
Į barelius šieną grėbkit.

Žolė vysta, diržta, džiūsta,
Skanus kvapas šieno dulksta;
Saulė kaitrą žemyn varo
Ir iš žolės šieną daro.
Na, tik sesės paskubėkit,
Į kupetas šieną grėbkit.

(*Baigdami dainuot, užėina už scenos.*)

Uzdanga.

Sporto Sekcija.

(*Veda F. L. Savickas, L. V. Centro Sp. Sekc. Raštininkas*)

IŠ CENTRO RAŠTINĖS.

Rugsėjo 21, 22, 23 dd. įvyksta L. Vyčių Jubilėjinis Seimas, bet dar ne visos kuopos atsiuntė savo nutarimus Sporto reikale ir ne visos atsakė į išsiuntinėtus joms laiškus. Kodel kai-kurios kuopos nekreipia dėmesį į svarbiausį mūsų Organizacijoje dalyką — Sportą.

Jei kurios kuopos jaučiasi negalinčios įsteigti sporto sekcijos, vistiek privalo atsakyti, kodel negali. Taigi Centro Sporto Sekcijos raštinė skaito sau pareiga šiuo mi reikalauti atsako į laiškus iš tų kuopų, kurios dar neprišuntė: Arti-

miausiame susirinkime prašome perskaityti straipsnį "Sporto Reikalai", tilpusį "Vytėje" Nr. 6(119), ir kuogreičiausia atsakyti į paduotus jame klausimus. Taip-gi visos kuopos prašomos domiai sekti "Vytėje" pranešimus ir greitai atsakinėti į laiškus, kuriuos gauna iš Centro, nes tik tuo būdu mes žengsime pirmyn.

— x —

SPORTO ŽINIOS.

Springfield, Ill. Liepos 16 d., š. m., buvo nepasekminga L. Vyčių 48-tos kp. basebolo komandai. Pirmutinė komanda, lošdama su Middletown (Illinois) komanda, pra-

laimėjo. Rezultatas 5 prieš 0. O antroji komanda atidavė visą garbę Springfield'o Unknowns komandai, kuri padarė 12 prieš 4. Tačiau ta nepasekmė nei kiek nesugadino Vyčiams ūpo, nes antrą nedėdienį pirmutinė komanda rungtynėse su Myers Brothers laimėjo, padarydami 1 prieš 0. Šiose rungtynėse ypač pasižymėjo Jurgis Čėsna nepaprastai mikliu metimu ir Petras Laukaitis gaudymu bolės, kumet visi laikė negalimu daiktu atsilaukyti prieš stiprią sveitmtaučių komandą. Jei P. Laukaitis vienu tarpu nebūtų pagavęs bolės, sunku būtų buvę Vyčiams laimėti. Taigi garbė Jurgiui Čėsnai ir Petruui Laukaičiui.

Šitos rungtynės buvo pirmos iš penkių rungtynių serijos Springfieldo miesto Semipro Šampionų vardui. Visi, kurie matė Vyčius lošiant, tvirtina, jog Lietuvos Vyčiai turi stiprią komandą ir progą tapti šio sezono Springfieldo miesto Šampionais. Vienok siekdami to Vyčiai turės smarkiai grumties, nes ir sveitmtaučiai turi miklių komandų ir deda pastangų įgyti pirmenybę.

Geriausių pasekmių Springfieldo Vyčiams!

Elizabeth, N. J. Čia jaunimo tarpe viešpatauja L. Vyčių 52-ra kp. Šią vasarą ji pasižymėjo su savo basebolo komanda, kuri priklauso vietinei Junior Lygai ir joj užima pirmąją vietą. Kol-kas dar tik vieną sykį pralošė rungtynes, del to už savo miklumą tikisi iš Lygos gauti Šampiono vază (Championship Cup).

Westville, Ill. Nors vietinė 85-ta kp. kol-kas neturi suorganizavus Sporto ratelio, tačiau rašt. J. Karpiūtė praneša, kad visi nariai pradėjo domėtis sportu ir trumpoj ateity gali Westvillė atsižymėt įvairiose sporto šakose. Valio Westvillės Vyčiai! Nepasilikite nuo kitų!

Hartford, Conn. Šiomet Vyčių 6-ta kp. taip pasižymėjo sporte, kad net vietos anglų laikraščiai pripažino, jog Vyčiai basebole yra gabesni už amerikonus.

Liepos 16 d., š. m., Vyčiai lošė net du

sykiu ir abudu laimėjo. Pirmam iošime su East Ends komanda Vyčiai padarė 9 prieš 0, antrame su St. Mary's komanda 3 prieš 2. Abiejose rungtynėse ypatingai pasižymėjo p. Dewey bolės metimu, mušimu.

Detroit, Mich. Vietinė 79-ta kp. nuodugnai apsvarsčius sporto reikšmę, liepos 16-tą dieną, šių metų, suorganizavo sporto sekciją ir jau turi 14 aktyvių narių. Po trumpų išmėginimų iš užsiregistravusių narių tapo sudaryta basebolo komanda, kuri sekančią savaitę pradėjo bandymus ir lošime su Northern Stars komanda laimėjo padarydami 10 prieš 4. Organizavime sporto sekcijos daugiausia pasidarbavo broliai Kl. M. F. Daumantas ir J. J. Daumantas. Garbė 79-tai kp. turėti tokius darbščius narius.

Amsterdam, N. Y. L. Vyčių 100 kp. jau sudarė basebolo komandą, pradėjo daryti bandymus ir neužilgo tikisi kviesti sveitmtaučius žaisti. Geriausių pasekmių!

Waukegan, Ill. Būdama Chicagos pašonėje ir girdėdama, kaip chicagiečiai Vyčiai veikia sporto srityje, susirūpino ir vietinė 47-ta kuopa. Išrinkta komisija sporto sekcijai sudaryti, kurion jėjo du darbštūs nariai: J. Bukantis ir Kaz. Neverdauskas. Galima sakyti, kad netolimoj ateity Waukegano Vyčiai pasikvies Chicagos Vyčius ir parodys savo miklumą.

Mahanoy City, Pa Liepos 21 d., 2:00 val. įvyko basebolo rungtynės tarpe L. Vyčių 104 kuopos ir vietinio Lietuvių Šv. Juozapo Bažnytinio koro. Abi grupi parodė daug gabumo, tačiau rungtynes laimėjo koras, padarydamas 11 prieš Vyčių 8. Vyčiai del to nenusimena. Jie tikisi, kad kitą kartą rungtynės išeis jų naudai.

Mahanoy City Vyčiai rengiasi prie lošimo basebolo Aštuntoje Lietuvių Dienoje, kuri įvyks rugp. 15 d. Lake Site Parke su geriausia Hazletono, Pa. Young Mens Lithuanian Association basebolo komanda.

C. J. Ziegler.

Cleveland, Ohio. Daug rašoma "Vyty" iš kitų kolonijų apie L. Vyčių basebolo sek-

cijos veikimą. Clevelando Vyčiai ir-gi nepasilieka, nors lig šiol maža kas buvo apie tai rašyta.

Liepos 16 d. N. Y. C. žaismavietėje įvyko basebolo rungtynės tarp L. Vyčių 25 kp. ir svetimtaučių "Yoo Hoo Clubo" komandų, kurias laimėjo Vyčiai padarydami 4 prieš 1. Publikos buvo daug ir visa gėrėjosi Vyčių miklumu.

Antros basebolo rungtynės įvyko Gordon parke liepos 23 d. tarp L. Vyčių ir svetimtaučių Buckeyes Club komandų, kurias ir-gi Vyčiai laimėjo padarydami 7 prieš B. C. 4.

Lig šiol Vyčiams nelabai sekėsi. Dabar galime pasigirti ir ateity tikimės dar geresnių pasekmių. Reikia tik laikytis vienybės.

Kai-kurie bando Vyčių basebolo komandai kenkti. Net ir pačių narių tarpe randasi, kurie gal iš neatsargumo savo kalba prasižengia prieš įstatus. Tokie nariai turėtų žinoti, kad už tai gali būti išbraukti ir iš Organizacijos.

Jus-gi L. Vyčių 25 kp. basebolininkai nepaisykit kas ką šneka, tik dirbkit, nes tuo darbu skelbiat mūsų tautos vardą svetimųjų tarpe.

Yla.

"North American" iš Philadelphijos padėjo žinią iš Oklahoma City apie lietuvi kumštininką "Billy Miske", kursai pamušęs savo priešininką Meehan iš San Fransisco pirmame susiėmime. Buvę tartasi muštis iš 10 sykių, o Billy supliekęs Meehan'ą iš pirmo sykio į 2 minuti ir 40 sekundų. Tasai Meehan dar niekumet nebuves supliektas; jo negalėjęs sumušti net Jack Dempsey nors tris tykius su juo mušėsi, dar prieš tai, kaip Dempsey sudorojo Jess Willard'ą ir tapo šampionu.

Apie tą "Billy Miske" (Mickevičių) buvo rašyta jau seniau lietuvių spaudoje. Esas tai lietuvių vaikas, čia gimęs ir augęs. Savo lietuviškos kilmės nesiginas ir noris būti kuo nors Lietuvai naudingas. Kaip labai garbingai pasižymėjęs Amerikos sporte, mūsų tautietis galės ateityje gal ir labai Lietuvai pasitarnauti.

Lietuvos Informacijų Biūras.

Chicago, Ill. Liepos 9 d. L. Vyčių 36 kp. žaismavietėj (prie W. 42 ir California Av.) įvyko basebolo rungtynės tarp L. Vyčių 36 kp. (vietinės) ir 8 kp. (iš Roselando).

Pirmuose dviejuose "ininguose" nei viena, nei kita pusė negalėjo padaryti nei vieno išbėgimo. Nuo trečio "iningo" vietiniai pradėjo laužti svečius. Čia reikia pažymėti gabų 36 kp. žaidiką Urbiką, kuris padarė vienatinį "home run" ir komandos vadą Šaulinską, kurs padarė 3 "hit". Žymėtinas ir Pieža metėjas, kurs neblogiau meta bolę už nuolatinį 36 kp. metėją Ivinską. Vikrus ir gaudytojas, kuriuo buvo P. Čepauskas.

8 kuopos metėju iš sykio buvo A. Malkevičius. Paskui jį pamainė S. Liutkevičius ir Frajeras. Ta permaina tačiau nesulaukė brightonparkiečių ūpo. Gaudytoju 8 kp. buvo P. Gudas, kuris nors dar jaunas, bet be galo vikrus.

Rungtynes laimėjo 36 kp. su aukštu rezultatu, nes 23 prieš 3.

Be skaitlingos brightonparkiečių publikos, rungtynių pažiūrėti atvyko L. Vyčių 5 kp. basebolo komanda, kurios vadas A. Daugirdas vidury žaidimo buvo pakviestas už sprendėją (empaer).

Žiūrėtojas.

Hartford, Conn. L. Vyčių 6 kuopos sporto sekcijos veikimas didžiausiu šuoliu eina pirmyn. Vietos anglų laikraščiuose sporto skyriuje tankiai randi vardą "Knights of Lithuania". Neveltui yra pasakyta, kad lietuvių vardą Amerikoje išgarsins Vyčiai sportininkai.

V—a.

Cleveland, Ohio. Liepos 9 d. Gordon parke, kur šventadieniais daugiausia suplaukia žmonių, įvyko basebolo rungtynės tarp Lietuvos Vyčių 25 kp. ir Šv. Jurgio parapijos klubo basebolo komandų, kurias laimėjo Šv. Jurgio parap. klubo komanda.

T.

J. T. Smith.

ATEITININKAS.

(Iš angliško vertė A. K. Tauragis)

Tėsinys iš Nr. 11 (124).

— Taip, buvo, — atsakė Tėvas N. — Juodu suokalbiavo sulaužyti visus vietų istatus. Kelis kartus buvau perspėjęs. Edvardas ir-gi dažnai perspėdavo, bet abu buvo pasitikėję savimi.

— Edvardas juodu perspėjo! — sušuko Saulėnaitė. — Nuostabu, kad jis jų dviejų vietų negavo. Visai nesistebėsiu, jei čia bus jo darbas.

— Ne, juodu tik save turi kaltinti, — atsakė kunigas. — Ir tu, Saulėnaite, neturi tiesos taip apie Edvardą kalbėti, atsižvelgiant į tai, kaip jis tau ir tavo broliui praeitą vasarą pasitarnavo.

— Nieko nežinau apie joki pasitarnavimą, — šaltai atsakė.

— Reiktų žinoti; ir žinotum, jei domiai sektum savo brolio pasiėlgimus.

Čia kunigas papasakojo, kaip praeitą vasarą Edvardas juodu išgelbėjo nuo baisios mirties vandenpuoly. Girdėdama tai Radlienė iš džiaugsmo verkė. Saulėnaitė-gi tik raukėsi.

— Linksma pagelbėsiu jiems, — pasikeldamas eiti sakė Tėvas. — O pagelbos reikės, nes netekę gerų vietų, be galo bus nusiminę. O kur juodu dabar?

— Abu ant ūkės, kad paslėpus savo gėdą, — šypsodama atsakė Radlienė. Be abejonės, jie blogai jaučiasi; bet tas išeis jiems ant gero: pamokins.

— Gerai, kumet juodu sugrįš, pasakykite, kad aš gal galėsiu kaip nors pagelbėti.

Pasikėlus kunigui eiti, suskambėjo durų skambutis. Atidarius duris Saulėnaitė įleido žmogų, kuris atrodė neramus. Pamačiusios jį abi moteri sušuko; gi jisai, nei nepasisveikinęs, tuojaus paklausė:

— Ar namie vaikai?

— Ne, pas tave, — baldama atsakė Radlienė.

— Tad, juodur pabėgo. Dvi dieni jau, kaip kaž-kur išėjo nieko nepranešdami.

Girdėjau sykį kalbant apie kokias namie bėdas ir apie važiavimą į vakarus, kad užsidirbus pinigų. Bet, aš nekreipiau dėmesio iki išėjo ir nesugrįžo. Tad atvažiavau pasiziūrėti.

— Netikiu, kad mano brolis ir Vincas taip padarytų, — prabilo Saulėnaitė.

— Gerai, aš jums pasakiau, — atsakė svečias. — Apleido, it valkatos, be žodžio. Jų ir namie nėra. Todėl, jūs pačios dabar atsakysite už tai.

Pakalbėjęsios su kunigu ir svečiu, abi moteri priėjo prie vienos minties. Visą tą naktį namuose viešpatavo didelis nusiminimas. Ta pasaka, motinos ir sesers susirūpinimu, susirūpino ir Edvardas. Saulėnaitė išrodė visai rūpesčio parblokšta. Savo vaidentuvėj jiedvi matė abu vaiku klaidžiojant biauriam ore, važiuojant prekiniais vagonais, visumet pavojuje. Jos negalėjo nei ilsėti, nei miegoti.

— Kartą juodu išgelbėjai, — prabilo Saulėnaitė verkdama, — ar neišgelbėtum jų ir dabar? Apleisk savo darbą ir eik jų ieškoti. Juodu tavęs klausys, kumet kitų nei artyn neprisileistų.

— Darysiu viską kas tik galima, — atsakė Edvardas. — Bet nemanau, kad būtų reikalo eiti jų ieškoti. Juodu žino, kaip turi savimi rūpintis. Turi ir kiek pinigų. Dabar gėdijasi. Bet kumet gaus kur darbą, parašys ir praneš, kur juodu randasi.

Edvardas perstatė vaikų padėtį tokiu žinojimu ir užtikrinimu, kad jo žodžiuose vargšės moterys rado suraminimą, ir vėl pradėjo įgauti vilties. Tačiau Radlienė pritarė Saulėnaitės sumanymui, kad Edvardas vyktų ir surastų tuodu kvailiu. Ant rytojaus Edvardas su tuo sumanymu nuėjo pas Tėvą N.

Tarp maldų, verksmo, sapnų apie pabėgėlius, naktimis moterys nei miegoti negalėjo. Edvardas-gi iš to padarė tokią išvadą:

— Kvailas pradžioj, kvailas pabaigoj.

SKYRIUS XI.

Edvardo pasiuntinybė.

Saulėnaitė pirmutinė pasiskubino Tėvui N. patarti, kad tuojaus siųstų Edvardą pabėgėlių ieškoti. Vienos nakties kankinimas jos akis prie daug dalykų atidarė. Kas-gi būtų manęs, kad Aroldas, toks mandagus ir toks rūpestingas, taip prie jos prisirišęs, it prastas vaikas, iš namų pabėgtų, ir jai užduotų tiek daug baimės ir skausmo? Didelis nesmagunas netekti bankoj vietos, bet tą būtų buvę galima kaip nors atitaisyti. Pažeminimas, kurio susilaukė, vaikata palikdamas, tik blogesnėn pusėn dalykus patraukė. Ji negalėjo įsivaizdinti, kad žmogus galėtų tiek iškentėti, kiek ji per naktį iškentėjo ir paskui gyventi. Bet ji gyveno ir vis kentėjo. Ir tame skausme ji pirmą kartą pamatė Edvardo tikrąjį būdą ir savo jam tikrąjį jausmų žiaurumą. Nuo jo, svetimo, ji ištikro daugiau domės ir pagarbos sulaukė, nekaip nuo brolio, kuriuomi ji gėrėjosi ir kuriam rodė visą savo meilę; kurį gyrė ir kuriam pašventė savo laiką ir pinigus. Dabar gi ji tikėjo, kad tas paniekintas elgėta jos brolių išgelbės. Tiek tik Tėvui N. ji davė suprasti.

— Taip, Edvardas yra išmintingas, geraširdis vaikas, — atsakė kunigas. — Savo būdu, jis labiau vyras, nekaip vaikas. Nelaimė, žinoma, gilina prigimtį tokia, kaip jo; o jis turėjo savo nelaimių dalį. Manau, tavo sumanymas siųsti jį vaikų surasti geras. Bet pirma aš užėsiu pas Maginį, kuris seniau buvo detektyvas, jo nuomonės išgirsti. Spėju, trumpu laiku jis galės tuodu kvailiu surasti. Kitas dalykas bus, ar juodu norės čia grįžti.

— Ar nemanai, — užklausė Saulėnaitė, —kad po sunkenybių ir pavojų, trunkmosi, it valkatos, jie nenorės sugrįžti prie tinkamo smagumo į namus?

— Tas priklauso, — atsakė kunigas, — jei juodu kelionėj turės gerą laimikį ir linksumo, eis toliau, o F. miestely nėra užtektinai pritraukimų, kad juodu sugrąžinus. Nei tamsta, nei Radlienė neišauklėjot taip, kad įvertintų tą, ką jiedviem davėte. Viskas buvo palikta ant jų valios. Ir kumet pasipriešindavote, juodu judviem priešinosi. Dabar

juodu yra pilnai savo valiai atsidavę. Jei jiedviem priešinsies, palaikys tave kaip jų dviejų priešu.

Kiekvienas kunigo žodis giliai strigo Saulėnaitės širdin ir ji karčiai verkė; o Tėvas N., nors jai prijautė, matė, kad liūdėsys, kuris ją turi apėmęs, buvo reikalingas. Nesykį jai sakė, kad kurią dieną liūdėsys bus jos dalis nuo brolio, bet ji nekreipė domės.

Saulėnaitė apleido kunigo namus nuraminta užtikrinimu, kad Edvardas drauge su detektyvu išvažiuos vaikų ieškoti.

Per telefoną pasikalbėjęs su Urlio krautuve ir su namu ties Smilčių Suonaša, tuoj jį kunigo namus atėjo Maginis ir Edvardas. Garsiojo daržo savininkas niekados Edvardui nesuteikė tos meilės, kad jis yra nemažos galės žmogus, kaip Tėvas N. ir Urlis arba bankos išdininkas. Maginis buvo storas, raudonas ir neramus vyras, visumet pilnu balsu besijuokiantis arba ginčijantis. Po sutarties Smilčių Suonašos reikale, jis buvo vaikams prielankus, niekumet jų žaislams nepastodavo, savo vaisius ir daržoves po jų akimis sukraudavo, dar-gi pagelbėjo jiems krantelį pagerinti. Šios malonės jam abelną pagarbą nuo vaikų užpelnė; gi pagarbą, kurią jam Tėvas N. rodė, užtikrino Edvardą, kad daržininkas yra to vertas žmogus. Vis-gi vaikas jį prastųjų tarpe laikė ir negalėjo susilaikyti nesišypsosęs iš neramaus jo būdo.

Tėvas N. papasakojo vakarykščiosios dienos įvykį.

— Jurgi, aš noriu, kad tu šiuomi dalyku užsiimtum, — tarė Maginiui, — ir kad kuogreičiausia vaikus surastum. Saulėnaitė duoda šį sumanymą: kad tu paimtum ir Edvardą su savim, nes juodu jam gali pasirodyti, ko tau nedarytų.

— Pasirodymas ne nuo jų priklauso, — šypsodamas atsakė Maginis. — Savaitė nebus praėjus, aš juodu surasiu, kad ir kažkokia-me kalnų plyšy pasislėptų. Nematau reikalo imti Edvardą, nebent jis norėtų po šį kraštą pasivažinėti. Aš tuodu išdykėliu suksėsiu, prižiūrėsiu, kad būtų areštuoti ir kaip valkatos namon pasiųsti, nes to užsitarnavo.

(T. b.).

Mazosios Lietuvos Jaunimo Šventė Rambyne*).

Šiomet Maž. Liet. jaunimo šventė Rambyne įvyko dideliame skaičiui svečiams dalyvaujant nuo visų kraštų iš abiejų Nemuno pusių. Dar antrą valandą ryto garlaivis išplaukė iš Klaipėdos, veždamas per mares į šventakalnį Klaipėdos miesto jaunimą. Pakeliui buvo renkami keleiviai iš Juodkrantės, Šilutės, Rusnės. Tilžiečiai ir Ragainiečiai, Klaipėdos krašto artymesniųjų apylinkių gyventojai susirinko pėsti, važiuoti ir dviračiais raiti. Programas prasidėjo atvažius klaipe diečiams, kurių pasitikti atbėgo į paupį daugybė jau čia buvusių svečių. Žinodami, kad greitai laiku turi atvažiuoti Kauno svečiai, susirinkusieji nenorėjo skirstytis iš paupio, ir buvo pasiryžę laukti. Bet paaiškinus, kad visiems laukt neapsimoka, nes gali būti, kad kauniškiai bus kur nors sutrukę ar smiltis užvažiavę, jaunuomenės minia nutraukė į Rambyno kalną, dainuodami "Nešim, broliai, kalnan ugnis". Dalis pasiliko priplaukoj laukt kauniškių. Rambyno šventę atidarė gerbiamasis Vidūnas ugnies ir jausmo prakalba. Po to korai dainavo dainas, draugijų vadai sakė prakalbų. Prasidėjo kalno aikštėj žaislai, draugiški šnekučiavimai, užkandžiavimas.

Pratusiam kasmet lankyti šią istorinę šventę, vaizdas tokio išpūdzio nebesudaro, kaip pirmą kartą. Todėl galiu kalbėti ir realius faktus. Ši šventė yra lyg ir proga susitikt jaunimui iš viso plačiosios Mažosios Lietuvos krašto, kur visi bendrai kalbasi, džiaugiasi, vargeliais savo nusiskundžia. Susirinkusių tarpe matyt labai mišri publika: čia visai miestiškai pasirengę panelės, vyrai (žiuponai, žiuponėlės, anot jų tarmės), čia ir grynas kaimo jaunimas, veik toks pat, ką ir mūsų provincijoje. Visi čia lygūs, draugingi. Susirinkusiųjų tarpe maišosi daug ir suvokietėjusio jaunimo; šie

tai visai verti pasigailėjimo. Firma, jie ateina kiek pasigėrę, šūkčioja, elgias nelabai mandagiai. Tuoju matyt nelaiminga vokietinimo auka. Tačiau prieš visą minią dorų blaivių lietuvių jie skysta ir nyksta.

Šiomet Maž. Lietuvos jaunimo akyse matyt dar daugiau pasitikėjimo savo pajėgoms; jau ne atėjūnais jaučias jie savo protėvių šventavietėj, o tikrais jos šeimyniniais. Gyvumą kiek gadino nuobodus laukimas kauniškių atvažiuojant. Dauguma būtinai norėjo juos sutikti.

Kadangi vietoj 2 val. po piet dar kauniškių nesimatė, 4 ir 5 val., kai-kam nupuo lė ūpas. Apie šeštą gauta iš Smalininkų telefonu žinia, kad kauniškiai pirmą val. po piet pravaziavę Jurbarko ir Smalininkų ruo tinę, ir 8 val. galima jų laukt Rambyne. Kai kurie beišėiną namo, pasiliko vietoj, kad Kauno svečius pamatyti.

Lygiai 8 val. atpūškavo garlaivis "Rambynas", ištolo vainikais ir vėliavomis pleve suodamas. Džiaugsmas buvo toks, kad daugelis kalne žaidę, metė žaislus ir nubėgo į priplauką svečių pasitikti. Iš garlaivio, jam į krantą besiartinant, sugaudė trimitų orkestro maršas, pakilo iš abiejų šalių šimtai mosuojančių skepetėlių, skrybėlių ir galingiausias valio nuaidėjo Nemuno slėniu, atsimušdamas Rambyno skardžiuose ir tolymoj rymojančiuose pušnyuose. Išėinant iš garlaivio svečiai kauniškiai buvo apiberti gyvomis gėlėmis.

Krante pasisveikinę, susigrupavę, visa minia, orkestrui griežiant, nutraukė į Kalną. Jau saulė leidosi. Nemuno slėnį pradėjo dengti santėmio šešėliai. Lyg dvasių pulkas slinko kalnan marguojanti galinga jaunuomenės minia. Priešaky ėjo būrys šaulių, išsirikiavę, nešini gražų žalio šilko plakatą su parašais, vienoj pusėj:

"Sveikas, sens Rambyne,

Lietuvių Dvasios Globėjau"!

Viršuj šio parašo — Šaulių ženklas, papuoštas dailiai išpuoštais ažuolo lapais. Kitoje pusėje kitas parašas: "Laisvę pažinę, jungo nevilksim. 1920 m. VI — 18." Virš

*) Praeitam "Vyčio" num. mes įdėjome iš Šaulių organo "Trimito" ilgoką, bet įdomų aprašymą Mažosios Lietuvos jaunimo ekskursijojei Did. Lietuvos. Šin numerin dedame Did. Lietuvos jaunimo atsilankymą pas Mažosios Lietuvos jaunimą Joninių šventėms. Red.

šio parašo Šaulių Sąjungos inicialai "I. Š. S.", papuošti tēpliotomis rūtomis.

Šaulių orkestrui, nors ir gana dar jaunam, tačiau pridera rimtos pagyros žodis; maršas išlaikytas visoj tvarkoj.

Kalne tuo tarpu susirinkę vietos jaunimas, padarė didžiausią trikampį, tuo būdu sudarė lyg ir garbės aikštę, į kurią suplaukė atėjusioji kalnan žmonių banga. Tilžės koras, gerb. Vidūnui diriguojant, priėmė svečius iškilmingąja giesme — daina: "Neškim, broliai, kalnan ugnis..."

Plakatas — vėliava buvo užnešta pačion aikštės aukštumon, nuo kurios prabilo Vydūno, lyg Kūrėjų Kūrėjo, judinanti meilės ir taikos, amžinos dvasios ir nesenstamo jaunimo persunkta kalba.

Vydūnas, tai magas, kurs savo žodžiu magnetizmu nutildo net širdies plakimą. Tik kalbai pasibaigus ir lyg palaiminimui praskambėjus į skaitlingą minią paskutiniems žodžiams: "mylėkimės vienybėj, mūsų prabočių šešėlių globojami", sugaudė Tėvynės imnas ir visų galvos pasviro pagarboj.

Nuo kauniškio jaunimo pirmas labai jausminga ir perimančia kalba prabilo draugas Ant. Bružas, "Trimito" Redaktorius, primindamas su koku dvasios ilgėsiu jų širdys veržėsi į tą brangią Lietuvos žemei šventavietę, kur prosenuolių karzygių dvasių prieglobsty šventoj meilėj jungiasi susirinkusiųjų sesučių brolių širdys. Be kita ko kalbėtojas, labai susijaudinęs, priminė, kad nors ilgų amžių atskirti, šiandien Didžiosios Lietuvos jaunimas, nors su dideliomis sunkenybėmis, lyg svečiai, tegali atvykti į šį šventąjį kalną, tačiau priespaudos gadynei praėjus, jie visi jaučiasi čionai esą lygiais tėvynės vaikais ir broliais.

Laike kalbų ir giesmių daugelio akyse sužibo ašarų karolėliai, kurių nieks nešluostė, nes tai buvo giliausios nuotaikos ir džiaugsmo ašaros.

Ant galo prabilo ekskursijos vadas dr. Vincas Daudzvardas, perduodamas atvežtąjį plekatą Mažosios Lietuvos jaunimui, ir primindamas, kad čia parašytas obalsis "Laisvę pažinę, jungo nevilksim" yra viso Lietuvos jaunimo širdyse įsėdęs į širdies

kraują obalsis, ir kad su tuo obalsiu jie ateina į savo brolius.

Vėliavą paėmė "Santaros" atstovai p. Adomas Braks ir Vilius Šaulys, kurie minios priešaky ją nunešė pas jaunimo ažuolėlį, kuris yra pasodintas per pirmąją jaunimo šventę ir dabar rūpestingai auginamas.

Čia p. Braks, atsakydamas, priminė, kad Didž. Lietuvos jaunimo šventieji obalsiai liekasi tuo pačiu ir Mažosios Lietuvos jaunimo širdyse ugnimi įrašyti. Toliau, primindamas ažuolėlių istoriją, pastebėjo, kad prieš keletą metų visai neskaitlingas dar jaunimo būrelis čia pasodino pirmąjį ažuolėlį, kurs, nors ir pavojuj, auga į galiną ažuolą — medį. Kaip šis ažuolėlis, taip dar sparčiau ir greičiau auga M. Lietuvos jaunimo susipratimas.

Iškilmė užbaigta Lietuvos imnu, kurį giedojo korai, orkestras ir visa minia.

Kadangi jau dešimta baigėsi, tai baigta ir Rambyno šventės iškilmingoji valanda, ir visi dalyviai būriais nubangavo atgal prie Nemuno bangų, kur susėdę į du garlaivius, atsisveikinę su likusiu krante apylinkės jaunimu, prietamsyje, muzikai gaudžiant, nuslinko pavandeniu plačiųjų marių linkui, vieni Mažosios Lietuvos sostinės lankyti, kiti savo nameliuosna, vienoj ar kitoj Nemuno pusėj.

Bylėkas.

— x —

Jaunimas Lietuvoje.

Alvitas (Vilkaviškio apskrities). Š. m. gegužės 28 d., L. K. J. Sąjungos Pavasaris Alvito kuopa šventė kuopos įsikūrimo metinę sukaktuvių šventę.

Bažnyčią, iš vakaro, visą išpuosė žaliais vainikais bei gėlėmis. Prysakį su obalsiu "Dievui ir Tėvynei".

Viskas prasidėjo iškilmingomis pamaldomis. Per Šv. Mišias žymi dauguma narių priėjo prie Šventosios Komunijos.

Gerbiamas kunigas V. M. pasakė gražų pamokslą, primindamas artymiausius Pavasarininkams draugus vienminčius Amerikoj gyvenančius "Vyčius", kurių obalsis taip-pat yra "Dievui ir Tėvynei".

Pamaldoms pasibaigus visi kuopos nariai tvarkoje (po du) prysakę nešant są-

jungos vėliavą ėjo ant kapinyno. Čia bendrai visi atkalbėjo trumpą maldele ir ėjo už kapinyno ant kranto upės. Čia pievutėje susėdo pasilsėti, kiti-gi tuomi tarpu sakė: eiles, monologus, dainavo ir tt.

Grijtant į salę (taip-pat tvarkoje) pasakyta buvo kelios prakalbos įvairiomis temomis.

Sugrijžus salėn, sakyta keletas vėl eilių, monologų, koras vedamas vargonininko J. R. padainavo kelias dainutes. Nutarta artimiausiu laiku suruošti savybės gegužinę.

Viskas baigėsi 6 val. vakaro tautiškais žaidimais. Jaunimas geriausiai ūpe išsiskirstė, linkėdamas vienas kitam laimingai sulaukti kitos tokios sukaktuvių šventės antrųjų metų.

Senesni žmonės tuomi labai įdomavosi ir buvo pastebima akyse jų džiaugsmo ašaros, matant didelį jaunimo būrį, einant po vėliava, ant kurios užrašyta "Dievui ir Tėvynei".

Linkiu Alvito Pavasario Sąjungos kuopai daugiau darbštumo ir vienybės, nes ką pasisėsite tą ir piausite. Dieve padėk!..

Kukutis.

Viešniai (Mažeikių apskr.). Pavasario kuopa čia gyvuoja gerai nuo 1921 m. Jaunimas rašosi ir lanko susirinkimus. Netik miesto kuopa, bet ir kaimų kuopelės gražiai gyvuoja. Tai ačiu gerb. kapelionui, kun. S. Budvydžiui, kuris be galo daug darbuojasi su jaunimu: daro susirinkimus, laiko paskaitas, ragina jaunimą prie skaitymo gerų knygų ir laikraščių. Kuopa turi savo knygynėlį, kuriuo naudojasi veik visi nariai.

Dieve padėk jiems ir toliau dirbti Bažnyčiai ir Tautos labui.

Obelaitė.

SKUODAS. Išaušus mūs brangioj tėvynėj Lietuvoj skaisčios dienei rytui ir užtekėjus šviesiajai laisvės saulutei, jos švelnūs auksiniai spinduliai palietė ne vieno dorėjo jaunuolio-ės jautrią širdį, kilnią sielą, kurioj armoningu balsu suskambėjo kilnūs obalsis "Dievui ir Tėvynei".

Skamba jis šiandien tarp dorėjo jaunimo visur: po visus Lietuvos kampus ir

kampelius, pradėdant samanota bakūze ir baigiant gražiausiais rūmais. Lygiai kaip inteligentiškosios pajėgos, taip ir sodžiaus jaunimas spiečiasi po tuo obalsiu.

Ir, štai, jis, ramindamas šėlstančias, įnirtusias gyvenimo bangas; naikindamas amžiną nakties tamsą, skleidžia šviesos ateitį ir būria bendron krūvon, kasdien, vis naujas ir naujas idėalingas tėvynės pajėgas!

Todel, sakau, šiandien jau nebenuostabu išgirsti iš įvairių Lietuvos kampelių jaunimo gyvenimo aidai, bet tiktai įdomu: kam ir kaip tas viskas vykdoma?!

Ir taip, progai pasitaikius, manau, ne pro šalį bus, nors trumpais brožais, nupiešti ir Skuodo, naujoj eroj, atgimstantį jaunimo gyvenimą.

Kaip visur, taip ir pas mus esama jaunimo priešų, kurie nuolatos kiršina jį ir kiekviename žingsny ruošia šėtono žabangus, pinkles, kad apdūmus jam akis ir tuomi atitraukus nuo tikėjimo į Amžiną ir Tobuliausią Esiybę — Dievą; sutrukdžius atsiduoti idėjiniam darbui, t. y. savęs lavinimui, pažinimui tikrosios tiesos, doros, grožio, meilės artimo, Dievo ir tėvynės.

Taip tai iki šiol pas mus būta. Bet dabar, ačiu Dievui, pamažėl pradėjome plaukti iš to sudrumsto gyvenimo okeano. Dėka nenuilstančiam visuomenės darbininkui, vietinės Lietuvių Progimnazijos Vedėjui Vladui Kateivai tame darbe pirmus žingsnius padariusiam 25 dieną kovo, 1922 š. m., Skuode tapo įsteigta kuogražiausia ir skaitlingiausia jaunimo, arba "Pavasarininkų" draugija.

Susirinkimų iki Šv. Velykų suspėta padaryti tiktai du, bet vis-gi įdomūs: kaip viename, taip ir kitame pastebi ruošiamą kuoplačiausį planą (programą) tolimesnei darbuotei. Pastarame susirinkime labai sumaningai tartasi apie rėmimą bei platinimą savo organo "Pavasario". Nutarta padaryti i apylinkę ekskursiją bei gegužinę drauge su Mosėdžio Pavasarininkų kuopa. Narių pageidauta susirinkimus daryti kuodažniausiai. Intelligentiškosios pajėgos pasižada paruošti kiekvienam susirinkimui bent dvi moksliško turinio paskaiti.

Sielos Aidai.

LAIŠKAS Į REDAKCIJĄ.

—x—

Gerbiamoji Redakcija!

Šiuo turiu garbės, Gerbiamosios "Vyčio" Redakcijos, prašyti, kad patalpintumėt "Vytyje" mano prašymą.

Lietuvos besimokinantis jaunimas viduriniuose ir aukštesniuose mokyklose yra daugiausia susibūręs į Ateitininkų kuopas — kuopeles, kurių tikslas yra "Visa atnaujinti Kristuje".

Tokių kuopelių Lietuvoje yra nemaža, bet gaila, kad joms trukdo darbą įvairūs stokumai, pavyzdžiui, geros katalikiškos literatūros stoka, gerų laikraščių, knygų ir tam panašių dalykų.

Prie tokių kuopų aš priskiriu ir Švėkšnos progimnazijos Ateitininkų kuopelę, kuri leidžia rankraštėlį "Lavinkis".

Ji neturi nei jokio knygynėlio, nariai kuopelės nerimauja, kad niekur negauna literatūros katalikiškos pasiskaityti.

Vienas mano draugas III klasės gavo iš Amerikos nuo savų giminių vieną numerį "Vyčio", kurį Ateitininkai labai pamilo ir dalydamiesi skaito. Perskaitytę sakosi nori kuodaugiausiai tokios literatūros.

Taigi aš prašau draugiškai prijauciau-

mų asmenų siūsti literatūros, žemiau nurodytu adresu, už tai būsim labai, labai dėkingi ir tarsim nuoširdų ačiu.

JUOZAS LABOKAS,

Švėkšnos progimnazijos IV kl. mok.,
Tauragės Apskritis, LIETUVA.

—x—

Toastai.

(Savybės vakarėliams).

Štai tai žemei, kuri mane pagimdė; štai tai vėliavai, kuri plevėsuoja; štai jos sūnams, žemės geriausiems; štai jos šypsojančioms padangėms; štai širdžiai, kuri vardan manęs plaka, teisinga, it žvaigždės viršuj; štai tai dienai, kurioj ji mano paliks, štai mergelei, kurią aš myliu.

Lai mūsų piniginės būna visumet sunkios, o širdys lengvos.

Linkiu sveikatos tiems, kurie mus mylėtų, jei tik norėtume, ir tiems, kuriuos mes mylėtume, jei tik drįstume.

Pažinau daug, pamėgau kelias, mylėjau vieną — štai tau!

—= Iš Centro Raštinės. =—

(Tęsinys).

Prie 49-tos kuopos, Brooklyn, N. Y.:

1(449) Ona Zajenkauskaitė, 2(450) Vacas Vencas, 3(451) Antanas Vičiūnas, 4(452) Viktoras Rabi-kauskas, 5(453) Jieva Gudinskiūtė;

Prie 51-mos kuopos, Sheboygan, Wis.:

2(454) Magdalena Borkauskaitė, 3(455) Antanina Jesinskaitė, 4(456) Juozas Kailiukaitis, 5(457) Mariona Stauckiūtė, 6(458) Vincas Belekevičius;

Prie 52-ros kuopos, Elizabeth, N. J.:

1(458) Petras Tamašauskas, 2(459) Marijona Grin-čiūtė, 3(460) Suzana Jurčiūtė, 4(461) Ona Trun-kiūniūtė, 5(462) Apolionija Grinciūtė, 6(463) Veronika Barončiukaitė, 7(464) Telklė Penkiūtė;

Prie 55-tos kuopos, Indiana, Harbor, Ind.:

1(465) Stanislova Eisminskaitė, 2(466) Antanas Eisminkas;

Prie 68-tos kuopos, Wanamie, Pa.:

5(467) Jieva Bieliauskiūtė, 6(468) Antanas Bieliauskas, 7(469) Ona Karpavičiūtė, 8(470) Juzefa Kavaliauskiūtė, 9(471) Vincas Kašėta, 10(472) Laurinas Služelis, 11(473) Antanas Sukvietis, 12(474) Seliomėja Svogūnas, 13(475) Julijona Vaičeli-ioniūtė, 14(476) Antosė Vaikšnoriūtė, 15(477) Kazimieras Vaičiūnas, 16(478) Jonas Vinickas, 17(479) Ona Zubrickiūtė, 18(480) Antanas Zdanavičius, 19(481) Jonas Bertuška;

Prie 78-tos kuopos, Lawrence, Mas.:

7(482) Vincas Ludzius;

Prie 79-tos kuopos, Detroit, Mich.:

17(483) Kazys Daunys, 18(484) Izabelė Jaugutė, 19(485) Emilija Janšaitė, 20(486) Andrius Kajutis, 21(487) Antanas Mitrikas, 22(488) Juozas Mačionis, 23(489) Zofija Perutaitė, 34(490) Marijona Šarkiūtė, 25(491) Pranciškus Stankus, 26(492) Pranas Usonis, 27(493) Konstantinas Vasiliauskas, 28(494) Anelė Bukšaitė;

Prie 80-tos kuopos, St. Louis, Mo.:

1(495) Magdalena Bublaitė, 2(496) Julija Bartinikaitė, 3(497) Jonas Kikos, 4(498) Paulina Ladišūtė, 5(499) Teresa Baladinskaitė, 6(500) Jonas Bartininkas;

Prie 82-ros kuopos, Gary, Ind.:

1(501) B. Pažėra, 2(502) Ona Navickaitė, 3(503) Antanas Zdankus, 4(504) Rev. Martišiūnas, 5(505) Pranė Brinknūtė, 6(506) Justinas Dubonas, 7(507) Stanislovas Navickas;

Prie 84-tos kuopos, Chicago Heights, Ill.:

1(508) Marijona Gudulaitė;

Prie 85-tos kuopos, Westville, Ill.:

5(509) Andrius Karužis, 6(510) Juozas Kleinis, 7(511) Selvestras Karpis, 8(512) Jurgis Lelias, 9(513) Albertas Lelias, 10(514) Katarina Pocaitė, 11(515) Juana Vilkaitė;

Prie 90-tos kuopos, Harrison, N. J.:

1(516) Antanas Valikas, 2(517) Pranas Stasionis, 3(518) Juozas Dubulis, 4(519) Kunigunda Piliūtė, 5(520) Ona Piliūtė, 6(521) Vincas J. Pietaris, 7(522) Karolis Mečionis, 8(523) Pranas Karnila;

Prie 97-tos kuopos, Akron, Ohio:

2(524) A. Glinskas, 3(525) Kastancija Steponaičiūtė;

Prie 100-to kuopos, Amsterdam, N. Y.:

2(526) Elena Beleskaitė, 3(527) Zofija Beleskaitė, 4(528) Antanas Grigoraitis;

Prie 102-ros kuopos, Detroit, Mich.:

12(529) Marijona Skrinskiūtė, 13(530) Juozas Barisas, 14(531) B. Vilsoniūtė, 15(532) Toffilė Skambaitė, 16(533) J. Vinalis, 17(534) Petras Milciskas, 18(535) Petras Podalskis, 19(536) Katarina Aukštakalniūtė, 20(537) Pranas Kazickas, 21(538) Z. Ramanskiūtė, 22(539) Juozas Senburskas, 23(540) Ona Varzavičiūtė, 24(541) Margareta B. Losky, 25(542)

Bronislovas Magelis, 26(543) Ona Janušauskiūtė, 27(544) Juozas Adomaitis, 28(545) Mikas Bloskevičius, 29(546) Marcelė Smalikiūtė, 30(547) Edvardas Maskelis, 31(548) Petras Bendorus, 32(549) Antanas Magalis, 33(550) Teresa Lautz, 34(551) Juozas Valantukevičius, 35(552) Jonas Proškevičius;

Prie 104-tos kuopos, Mahanoy City, Pa.:

18(553) Antanas Budrevičius, 19(554) E. Kinauskaitė, 20(555) Bladas Lezmanas, 21(556) F. Babrinskas, 22(557) Marijona Baukiūtė, 23(558) Marijona Šatukė, 24(559) Ona Grebliūniūtė, 25(560) M. Kralikiūtė, 26(561) Katarina Žukiūtė, 27(562) Juozas Vaicikauskas, 27(63) Martynas Stučka, 29(564) Juozas Neverauskas, 30(565) Katarina Smalianskiūtė, 31(566) Elzbieta Drabniūtė, 32(567) Izabelė Bendickiūtė, 33(568) Kazys Bendorius, 34(569) Ona Paškevičiūtė, 35(570) Marijona Klimaičiūtė, 36(571) Adelė Džimidaitė, 37(572) Katarina Pajaujūtė, 38(573) Kazys Lesavičius, 39(574) Marijona Krasniskiūtė, 40(575) Petras Marcellionis, 41(576) Magdalena Pangoniūtė, 42(577) Magdalena Strielkiūtė, 43(578) Ona Jokuboniūtė, 44(579) Vincas Staniukynas, 45(580) Elena Kubertavičiūtė, 46(581) Petras Karasauskas, 47(582) Albinas Traškauskas, 48(583) Kazys Žalnieraitis, 49(584) Vincas Juozupavičius, 50(585) Adolfas Brazinskas, 51(586) Juozas Vaicekauskas, 52(587) Albinas Grušas, 53(588) Margarita Mačunskaitė, 54(589) Teklė Plečkaičiūtė, 55(590) Elena Babrinskaitė;

Prie 105-tos kuopos, Kankekee, Ill.:

1(591) Antanas Biras, 2(592) Bladas Januškevičius, 3(593) Marijona Kaminskiūtė, 4(594) Mikas Stankus, 5(595) Antanas Sauculis, 6(596) Elvira Stanikiūtė, 7(597) Genovefa Vaitekūnaitė;

Prie 106-tos kuopos, Saginaw, Mich.:

1(598) J. Federavičiūtė, 2(599) Izabelė Jurkšaitė, 3(600) Stasė Kancevičiūtė, 4(601) Ona Maneliūtė, 5(602) Bronislovas Saugėnas, 6(603) Kazimiera Sauginiūtė, 7(604) Juozas Vasiliauskas, 8(605) Aleksandras Vasiliauskas, 9(606) Stasys Vasiliauskas.

Kas Jaunimo Veikiama.

Waukegan, Ill. Lietuvos Vyčių 47 kuopa, dėdamosi prie kiekvieno naudingo bažnyčiai, tėvynei ir visuomenei darbo, nepamiršta ir Organizacijos reikalų. Nežiūrint, kad šiuo metu visur siaučia nedarbas, streikai, tačiau, pildydama Centro nutarimą, pasiryžo išlyginti savo kvotą spaustuvės skoloms mažinti. Tuo tikslu pakviesta "Vyčio" redaktorius, kad vietoje paaiškintų apie spaustuve.

Susirinkimas įvyko liepos 26 d. Lietuvių Sve-tainėje. Atvykęs Ig. K. Sakalas, "Vyčio" redaktorius, smulkiai išdėstė spaustuvės reikalingumą Vyčių Organizacijai. Po to, pirm. J. Bukančiui dar trumpai pakalbėjus ir paraginus, nariai čia pat suskolino ir suaukojo 150 dol. Paskolos davė S. Gadeikis ir J. Bukantis po 25 dol.; P. Janušauskas 20

dol.; po 10 dol.: J. Petkus, A. Prečenauskas, P. Alekna, J. Lušas; po 5 dol.: L. Zupkaitė, J. Andriulis, J. Petruška, D. Rimkus, J. Jakutis, A. Čiapas, G. Bukančiūtė. A. B. Kleiva ir P. Bujanauskas aukojo po 5 dol.

Be to, dar džiaugiamės, kad šį reikalą žadėjo paremti ir mūsų dvasios vadas, gerb. klebonas kun. Klitoris.

Nors šiame susirinkime kvotos dar nesušturmavome, bet tikimės neužilgo tai padaryti.

Po susirinkimo žaista, šokta ir vašintasi šaltakoše ir lengvais gėrimais.

Valio Waukegano Vyčių kuopa!

Laumė.

Detroit, Mich. Dešimtas, jubilėjinis Vyčių Seimas jau netoli. Visų Vyčių mintys, be abejo, jau nukreiptos į Detroitą. Kiekvienas narys daro išvadas apie jubilėjinio Seimo pasekmes ir spėlioja, kokios rengiama programos Seimui papuošti. Pabrėžiu trumpai, nes už savaitės spaudos komisija patieks daugiau žinių.

Seimui papuošti ir pajvairinti rengiama trys vakarai. Pirmo vakaro programon įeina prakalbos, dainos ir kiti įvairumai. Antrą vakarą bus koncertas, kurį išpildys didelis Vyčių koras, kun. J. Čizausko vedamas. Bus statoma scenoje "Atsišveikinimas su tėvyne". Paskutiniam vakare bus puota su įvairia programa. Rengimo Komisija yra pakvietus eilę įžymių kalbėtojų iš dvasiškių ir pasauliečių tarpo. Tikimės, kad iš pačių atstovų-ųjų atsiras ir-gi gerų dainininkų, kurie dar daugiau patvirtins ir pajvairins vakarų programas. Dedama pastangų, kad visi Vyčių atstovai ir atstovės apleistų Detroitą pilni kuogeriausių išpūdžių.

Prieš Seimą įvyks gegužinė "Belle Isle" vietoje, kuri skaitoma viena tarp gražiausių Detroito. Be kitų įvairumų, L. Vyčių 102 kp. basebolo komanda su kuria nors vietos svetimtaučių basebolo komanda loš basebolą. Per vakarienę bus įvairi programa, nes tą dieną, tikimės, jau bus suvažiavę kuopų atstovai-ės.

Š—s.

Springfield, Ill. Liepos 9 d. Hart's darže L. Vyčių 48-ta kp. įrengė savybės gegužinę. Po skanių pietų, kuriuos sutaisė mūsų jaunos šeimininkės, jaunimas linksmai žaidė, dainavo ir šoko. Kadangi čia pat bėga ir upė, tai sporto mėgėjai rodė savo gabumus. Pavakary mergaičių baseball ratelis su tokiu pat vyrų rateliu lošė basebolą. Lošimą laimėmerginos. (Kiti sako, kad vaikinai pasidavė). Taip sakoma, kad nebūtų vaikinams gėdos. Jie matė, kad nelaimės, tai ir "pasidavė".

Liepos 11 d. buvo pusmetinis susirinkimas. Valdya išrinkta ta pati. Išklausius raporto Fed. atstovo, nutarta paaukoti \$5.00 pastatymui paminklo Harrisui. Pilnų narių kuopoje randasi 115, kandidatų 17 ir jaunamečių 63. Taigi gražus būrys jaunimo mūsų kolonijoj yra po Vyčių vėliava.

Išrinkta komisija, kuri pasirūpins sutvarkyti programą naujų narių priėmimo vakarui. Mūsų jaunimo ūpas pakilęs. Visuose viešpatauja vienybės dvasia. Dabar turime gerai suorganizuotą baseball ir teniso ratelius, skaitlingą korą ir dramos skyrių.

Liepos 16 d. Jokubauskų darže, sviedininkams pagerbti, Vytės surengė simpatingą vakarėlį.
Bronė.

Chicago, Ill. Liepos 13 d. McKinley parko salėje L. Vyčių 36 kuopa laikė savaitinį susimą, kuriame apkalbėta eilė bėgamų reikalų. Koro vedėjas p. Gaubis per atostogas apsiėmė duoti koristam pamokas iš muzikos, mat po atostogų ketinama surengti eilė koncertų. Pamokos koristams atsis pigiai, tik \$2.50 už dešimtis lekcijų. Pamokos bus ketvirtadieniais McKinley parko salėje, nuo

7:15 ligi 8:45. Be to, teko girdėti, kad p. A. Pocius, Beethoveno Konservatorijos Direktorius yra pasizadėjęs paruošti korui keletą rimtų prelekcijų, už ką koras, be abejonės, bus labai dėkingas p. Pociui.

Kuopos basebolo komandos kapitonas p. Ivinkas pranešė, kad liepos 9 d. Crane kompanijos stadiume turėjo įvykį basebolo rungtynės su Vyčiais iš Gary, Indiana, tačiau nežinia delko gariečiai savo žadėjimo atvažiuoti neišpildė. Reikia pažymėti, kad 36 kp. basebolo komanda Vyčių Chicago Apskričio Lygoje stovi antroje vietoje.

Buvo laikai, kad nei manyte niekas nemanė, jog už metų, kitų L. Vyčių 36 kp. išaugs. Gi šian die ar tik ne didžiausia bus kuopa visoje Chicagoje. Ir dar vis auga. Štai ir šiame susirinkime įsirašė dvi naujos narės S. Gečaitė ir S. Šeputaitė. Kad kuopa auga ir veikimu pasižymi, tai ačiu dabartiniam jos pirmininkui St. Piežai, kuris nors čia gimęs ir augęs, bet pilnas tėvynės meilės ir noro dirbti kuopos ir visos Organizacijos labui.

Kumet kitose Chicago kuopose reiškiasi skirtumas tarp ateivių ir čia augusio jaunimo, delko kuopos neauga ir nerodo žymesnio veikimo, tai 36 kp. tokio skirtumo nei su padidinančiu stiklu negalima būtų įžiūrėti. Visas kuopos vairs yra čia augusio jaunimo rankose. Tai pagirtina. Ateiviai, kurių tarpe randasi ir žymių narių, džiaugiasi matydami, kad jų darbas neliko bergždzias, kad prieš metus, kitus buvę jaunamečiai nariai, šian die stovi kuopos priekyje.

Taigi valio L. Vyčių 36 kp.! Valio čia augęs jaunimas!

I. Keturakis.

Chicago, Ill. Rugpj 13 d. L. Vyčių Chicago Apskričio koras rengia gegužinę Beverly Hills, toje pačioje vietoje, kur buvo Apskričio tradicijinis išvažiavimas liepos 4 d. Rengiama įvairi programa. Visos Chicago Vyčių kuopos, priklausančios Apskričiai prašomos ruoštis. Apskričio Basebolo Lyga loš basebolą.

I. Keturakis.

Westville, Ill. Birž. 25 d. L. V. 85 kuopa buvo įrengus gegužinę. Tuojau po Mišių leidomės į puikią vietelę, kur gamtos gražumas ir paukštelių čiulbėjimas tikrai primena tėvynę Lietuvą, apie kurios grožę mūsų tėveliai pasakoja. Nuvažiavę ir gerai išsimaudę sėdome prie skaniai pataisytų valgių. Valgant nariai reiškė įvairių nuomonių. Gerb. kleb. kun. Brigmanas pasakė gražią prakalbą.

Pavalgius vieni ėjo vėl į vandenį, kiti šiaip šoko, žaidė dainavo.

Susirinkimas. Liepos 11 d. įvyko susirinkimas. Išrinkta komisija paruošti Seimui įnešimų. Nutarta įrengti savybės vakarėlis.

Naują svetainę atidaryti nutarta už mėnesio, kumet anglekasiai pradės dirbti.

Šiame susimė kuopon įsirašė 9 nauji nariai, būtent: O. Vilkaitė, M. Stulginskaitė, E. ir V. Andriuliai, A. Jonikaitė, A. Apakaitis, A. Rimšas, A. Rakauskas ir M. Misiūnaitė. Mūsų kuopa šian die skaito 44 energingus narius. Laikams pagerėjus,

tikime, tas skaičius dvigubai padidės ir daug daugiau galėsime nuveikti Tautai ir Bažnyčiai.

Korespondentė.

Detroit, Mich. Išleistuvių vakarėlis. Birželio 28 d. L. Vyčių 79 kp. buvo įrengus išleistuvių vakarėlį P. Ragauskui pagerbti, kurs ilgą laiką darbavosi kuopoje. Vakarėlis buvo su užkandžiu ir programa.

Išsykio susirinkęs jaunimas gražiai žaidė. Pasukui, susėdus už stalų ir užkandus, prasidėjo programa. Pasakyta daug kalbų ir linkėjimų Vyčiui Ragauskui. Ilgesnes kalbas pasakė kuopos pirm. K. Abyšala, kun. J. Čizauskas, kl. M. Daumantas, moksl. V. Sodaitis, S. Paurazas ir kiti. A. Bungalitė, vardu kuopos išreiškus linkėjimus įteikė Ragauskui atminčiai dovanėlę. Jauguten paskambinus pianą, Ragauskas atsisveikino su kuopa ir dėkojo jai už prielankumą. Ant galo kun. Čizauskui priitariant pianu, sudainuota tautos imnas.

Liepos pradžioje Ragauskas su motere išvažiavo Lietuvon. Laimingos kelionės.

Gegužinė. Liepos 4 d. L. Vyčių 79 ir 102 kuopos buvo surengusios gegužinę, kuri gerai pavyko ir pelno davė arti 100 dol. Be vietos jaunimo, gegužinė buvo atvykę svečių K. Štaupas iš Akrono, Ohio, A. Buknis iš Cleveland, Ohio ir daugiau, kurių vardų neteko sužinoti.

Sekmingos gegužinės įrengimu daugiausia pasidarbavo šie nariai: K. Tvarakūnas, Daunys, Piragis, F. Stankus, Andrijauskas ir kiti. Ačiu jiems!
Š—s.

Spring Valley, Ill. Liepos 9 d., š. m., įvyko L. Vyčių 28 kp. susirinkimas. Tarp kitų dĕgamų reikalų, buvo išduotas raportas komisijos, išrinktos parapijinei svetainei pagražinti. Raportas vienbalsiai priimtas. Komisija užgirta ir toliau tęsti darbą, kuris dar neužbaigtas. Taip-gi nutarta, kad be išmalevojimo dar sceneriją padaryti ir naują uždangą įtaisyti.

Pakelta klausimas, ar siųsti atstovą į dešimtmetinį-jubilėjinį Seimą. Apsvarsčius pasirodė, kad kai-kurių aplinkybių delei ši metų kuopa negalės siųsti savo atstovo. Tačiau kuopa, norėdama išreikšti Seimui užuojautą, nutarė sulig išgalės, nors penkinę (\$5.00) paaukoti. (Grazus pavyzdys visoms Vyčių kuopoms — Red.). Auką pasiųsti įgaliota pirmininkas S. Evanauskas.

Nors seniau čia kuopa buvo didesnė, bet mažiau rūpinosi Organizacijos reikalais. Daugeliui tik "good time" rūpėjo. Bet nevisi taip manė. Valdya ir kiti nariai nenorėjo viso kuopos izdo vėjais leisti, del to kuopoje kilo nesusipratimas ir "good time" mėgėjai išstojo, manydami, kad be jų kp. negalės gyvuoti. Bet kuopa gyva ir šandie gerai gyvuoja. Narių skaičius nemažas ir vis auga. Savo tarpe turime gerai suprantančių Organizacijos tikslus.

Nesenai kuopon įsirašė Juozas Vasiliauskas ir Mariona Vasiliauskaitė, abudu dori ir pavyzdingi jaunuoliai.

Kitą met Seimui tikimės ne tik penkinę, bet ir atstovą pasiųsti.

Liepos 16 d. savo naudai kuopa įrengė pikniką parapijos darže. Buvo lioterija \$5 aukso, kuri davė kuopai pelno. Be to buvo įvairių lenktynių ir žaislų. Atsilankiusi publika liko patenkinta. Piknikas davė pusėtinai pelno.

Šiaudelis.

Spring Valley, Ill. Liepos 16 d. L. V. jaunamečių skyriaus laikytame susirinkime nutarta, kad kožnas Vytis-tė kas mėnuo eitų prie SS. Sakramentų. Kad šis nutarimas būtų pildomas, tapo išrinkta komisija iš J. Milausko ir P. Martinaičiūtės.

Be to nutarta apmokėti jaunamečių koro sąskaitas už gaidas. Savo izdui paauginti, nutarta rugp. 13 d. parapijos darže surengti pikniką, kurio pusė pelno skirs savo naudai, o kitą pusę parapijos reikalams.

L. V. 28 kuopos jaunamečių skyrius nemažiau veikia ir sporto srityje. Netik bernačiai, bet ir mergaitės įsitaisė "Sockar bolę". Matosi gabių žaidikių, ypač gražiai pasirodė parapijos piknikne liepos 2 ir 4 dd.

Aukso-sidabro fondan Spring Valley jaunamečiai Vyčiai aukojo 1 dol.

Valio Spring Vallės jaunamečių skyrius!

HARRISON IR KEARNEY N. J. Del korespondencijos tilpusios "Vienybės" No. 30, š. m., po kuria pasirašė Ex Vytis.

"Vienybės" No 30 tilpo korespondencija, kurioje biauriai buvo apšmeizta L. Vyčių 90 kuopa. Balandžio 24 d., š. m., kuopa buvo sušaukus nepaprastą susirinkimą, kuriame, perskaičius ir apsvarsčius minėtą korespondenciją rado reikalinga pareikalauti Ex Vyčio faktais įrodyti Vyčiams užmetimus. Be to buvo "Vienybei" pasiųsta šitoks laiškas, kuris tilpo No. 36.

Harrison, N. J.

"Vienybės" No. 30, 1922 m., tilpo kriminališka korespondencija, po kuria rašytojas padėjo slapyvardę "Ex-Vytis". Tad mes, Lietuvos Vyčių 90-ta kp., iš Harrison, N. J., laikytame susirinkime, balandžio 24-tą d., š. m., atradom reikalą, ir greitai reikalaujame, kad Ex-Vytis savo neteisings užpudinėjimus ant vietos Vyčių faktais prirodytu.

1) Kaip vietos Vyčiai sugadino parengtas L. Šaulių prakalbas? 2) Kada vietos Vyčiai buvo sudarę suokalbjį prieš vietinį kleboną ir kada buvo patraukti teisman? 3) Kada, kokiam teisme ir koks buvo verdiktas (nuosprendis)? 4) Iš kokių šaltinių Ex-Vytis sužinojo, kad vietos Vyčiai kvietė nezalezninkus kunigus kalbėti balandžio 3—4 d., 1922 m.?

Jeigu Ex-Vytis per 15 dienų nuo gavimo šio laiško neprirodys aukščiau minėtų faktų, mes, Vyčių 90-ta kp., Harrison, N. J., pasiliecam sau teisę eiti teismo keliu ir patraukti "Vienybę" atsakomybėn už nuplėšimą garbės vietos Vyčiams.

Taip-gi griežtai reikalaujame "Vienybės" 31-mam numery tilpusį atšaukimą vėl atšaukti nes vietos Vyčiai ir Vyčių veikėjai neprasė "Vienybės" per telefoną jokio atšaukimo.

Laukiame greito ir teisingo atsakymo.

Su tikra pagarba, L. Vyčių 90-tos kp.,
Kazys Nakrošis, Pirm.
Pr. Karnila, fin. rašt.

Du mėnesių prabėgo, o Ex-Vytis neatsako į mūsų pastatytus klausimus. Ir suprantama delko, nes rašytojas tos korespondencijos neturi faktų savo šmeižtams paremti. Išėina taip, kad patys muša, patys ir rėkia. Tautininkai patys yra tą viską sudarę, kaip suokalbį prieš vietinį kleboną, taip ir pakenkę L. Šaulių prakalboms.

Del nezaležnikų prakalbų, tai tas prakalbas surengė tautininkai slapta. Jie turėjo atsispauzdinę tam tikras korčiukes ir ką tik sueidavo, tam duodavo korčiukę ir kalbindavo ateiti į tautiškujų kunigužių prakalbas. Tuo būdu jie manė pakenkti vietos klebonui sutveriant tautišką parapiją. Tačiau prakalbos jiems nei pirmą, nei antrą vakarą nepasisekė. Jie sužinojo, kad kenkiant klebonui, patiems pasidarys riestai

Del L. Šaulių prakalbų, kurios buvo vasario 19 d., 1922 m., tautininkų šlamštuose paskelbta, būk Vyčiai jas sugadino. Taigi čia ir pažymėsime, kas sugadino Šaulių prakalbas: Vyčiai ar tautininkai.

Sužinoję Harrisono ir Kearneys tautininkai, kad L. Šaulių prakalbose kalbės kun. Pr. Garmus, jie susitarė kaip nors kun. Pr. Garmui kenkti. Kaip sutarė, taip ir padarė.

Pirmiausia kalbėjo "Vienybės" redaktorius, Širvydas ir rinkta aukos L. Šaulių naudai. Po Širvydo išėjo kalbėti kun. Pr. Garmus. Vos tik kun. Garmus ėmė prakalbą sakyti, tautininkai pradėjo nerimti. Kaip tik kun. Garmus užsiminė apie Liutkauską, ką jis darė Lietuvoj, tautininkai, kaip šarančiai, puolė rėkdami, šaukdami už savo partijos didvyrį ir didžiausį triukšmą kelti. Tuo būdu jie manė pakenkti kun. Garmus prakalbai. Bet kun. Garmus visus Kearneys ir Harrisono tautininkučius suvarė į ožio ragą. Jeigu reiktų išvardyti tų trukšmadarių vardai ir pavardės, tai su mielu noru padarytume.

Dabar aišku, kas pakenkė Šaulių prakalboms.

Harrisono ir Kearney tautininkam be galo gelia danti, kodėl vietos jaunimas rašosi prie Vyčių, o neina laisvamanių bučin. Ką-gi veiks jaunimas nuėjęs pas tautininkus. Pametę tikėjimą, dorą, jie gyvena tik savo susmukusiai tuščiai partijai. Jų obalsis neina aukščiau jų pačių pilvo. Del to tai jie pyksta, draskosi ir negalėdami tuo nieko atsiekti, šmeižia jaunimą, kuris dedasi į Vyčių Organizaciją ir dirba naudingą Bažnyčiai ir Tautai darbą.

Taigi, nesulaukę Ex-Vyčio atsakymo su faktiniais įrodymais į mūsų pastatytus klausimus, mes pareiškiame, kad laisvamaniai ir jų šlamštai yra melų, šmeižtų skleidėjai. Savo nedorus darbus jie stengiasi suversti ant Vyčių, kad apšmeižus ir pažeminimus visuomenės akyse.

Kazys Nakrošis, pirm.
Pr. Karnila, fin. rašt.

Worcester, Mass. Birželio 30 d., š. m., Albertas Vasilius, plačiai žinomas lietuvių ir svetimtaučių tarpe smuikininkas, baigė mokslą Classical High School. Liepos 1 d. jis išvažiavo į New Yor-

ko Universitetą tęsti mokslą muzikos šakoje, o ruđenį stoti į Holy Cross kolegiją.

Moksleivis Vasilius yra brolis Onos Vasilaitės, kuri mokinasi Friborgo Universitete, Šveicarijoj.
O. S. R.

Mahanoy City, Pa. Liepos 9 dieną įvyko senai laukiama L. Vyčių 104 kp. gegužinė. Po Šv. Mišių jaunimas trimi dideliais vežimais (trokais) dainuodamas nei nepajuto, kaip atvažiavo gegužinės vieton ir tuojau pradėta žaisti. Vėliau dar daugiau atvažiavo narių savo automobiliais, o valdybos narys, p. P. Kuberta, atvežė ir mūsų mylimą dvasios vadą, kun. Česną ir varg. Mikalauską.

Šeimyninkėm prirėngus pietus, paprašyta dvasios vadas atkalbėti maldą, po kurios kiekvienas marino savo alkį. Po pietų buvo programa. Kalbėjo kun. Česna, "Tėvynės Balso" redaktorius ir svečias iš Philadelphijos.

Pažaidus ir pasivaikščiojus po vietos ūkes, šeimyninkės pradėjo šaukti "vakarienės sesutės, broliukai". Po vakarienės vėl žaista ligi 9 val. vakaro.

Naktis savo juodu šydu jau buvo apdengus žemę, kumet vėl vežimais pilni geriausių įspūdžių sugrįžome į namučius.

Daugiau tokių gegužinių.

Koresp. P. Norkūnas.

Mahanoy City, Pa. Liepos 2 d. Mickevičiaus svetainėje įvyko L. Vyčių 104 kp. susirinkimas, kuriame apkalbėta bėgamieji kuopos reikalai. Sporto sekcijos komisija pranešė, kad del narių nesilankymo į sportininkų susirinkimus, ši sekcija silpnai veikia. Del to karštai raginta nariai, mylintieji sportą lankyti sportininkų susimus ir padaryti tą sekciją veiklia.

Ant galo buvo registruojami nariai, kurie norėjo dalyvauti kuopos gegužinėje liepos 9 d.

Koresp. P. Norkūnas.

Kenosha, Wis. Liepos 5 d. parapijos salėje įvyko L. Vyčių 38 kuopos mėnesinis susirinkimas, kurį atidarė malda dvasios vadas kun. A. Daugis. Piktininko, kuris buvo įrengtas Dunneback'o darže, komisija pranešė, kad pelno liko 30 dol. 65c. Komisijai už gražų pasidarbavimą išarta širdingas ačiu. Paskui svarstyta apie Vyčių registracijos (?—Red) reikalus ir nutarta paaukoti 10 dol. Taip-gi 5 dol. paaukojo del paminklo ant lt. Harriso kapo Arlingtono kapinėse.

Lig šiol mūsų kuopa nedaug rodė gyvumo ir darbuotės. Nuo šio laiko stengsimės daugiau darbuotis ir tankiau parašyti žinių "Vyčiui".

Koresp.

Homestead, Pa. Šiuo turiu omenyje bent trumpoj sutraukoj šį tą pabriežti apie L. Vyčių 11 kuopos moksleivius.

L. Vyčių 11 kp. moksleivių turi net kelius. Čia pažymėsiu tik vieną, kitą, tai yra tuos, kurie Vyčiams artimi.

Birželio 18 dieną, vakare, Pittsburghe Duques-

ne Universitete apie 150 moksleivių gavo diplomus. Vieni baigė High School, kiti College. Tarpe tų šimto-penkių-dešimt moksleivių buvo vienas L. Vyčių 11 kp. narys Juozapas A. Bulevičius. Jis šiemet baigė High School ir pasiryžęs stoti kolegijon.

Vytis J. A. Bulevičius da jaunas moksleivis, bet gerai žinaš ir suprantas, kas lietuviška, o kas ne. Jis daug pasidarbavo idėjinėse draugijose. Tautos Fondo 23 skyr. per tris metus buvo antruoju raštininku. L. D. S. 53 kp. ir-gi apie tris metus buvo antruoju raštininku, paskiau paliko pirmoju. Buvo L. Vyčių 11 kuopos korespondentu. Vyčių susirinkimuose jis įnešdavo daug gražių sumanymų ir teikdavo patarimų. Jei Dievas duos jam sveikatos, už kelių metų lietuvių išsivija susilauks talentingo darbuotojo katalikiškoje tautiškoje dirvoje.

Birželio 19 d. L. Vyčių 11 kp. narė mokytoja Ona Pikučiūtė išvažiavo į Slippery Rock Normal School, Slippery Rock, Pa.

Mokytoja O. Pikučiūtė yra viena iš prakilniausių lietuvačių ne tik Homestead'e, bet ir visoje Pittsburgho apylinkėje. Per keturius metus ji mokytojavo lietuvių Šv. Petro ir Povilo parapijos mokykloje, Homestead, Pa.; sykiu per tris metus buvo ir vargonininkė. Per tą laiką ji vedė ir Vyčių korą. Mokytoja O. Pikučiūtė myli Lietuvą ir trokšta jai skaisčios ateities. Kiekvieną reikalą, kuris Lietuvai naudingas, remia ne vien moraliai, bet ir materialiai, sulig savo išgalės.

L. Vyčių 11 kp. reikėtų tik pasidžiaugti iš tokių moksleivių.

Jurgutis.

Youngstown, Ohio. Jaunimas čia labai ištautėjęs. Daugelis gėdisi net lietuvių vardo. Gaila darosi žiūrint, kaip graikščios mūs lietuvaitys veda svetimtaučius ir žūva tautai. Ar-gi jau nėra galimybės pastoti kelią tai ištautėjimo bangai.

Skaitau laikraščiuose korespondencijas iš kitų kolonijų ir džiaugiuosi jaunimo veikimu, kuris daugiausia susispietęs po Vyčių vėliava. Kodel-gi mūsų kolonijoj neįsikuria Vyčių kuopa?

Laisvamanai, visokie ikai ir net pačių katalikų tarpe randasi priešų Vyčių Organizacijai. Bet-gi kurioje kolonijoj Vyčiai gyvuoja, ten ir jaunimo ištautėjimo sriovei jei ne visai, tai nors pačiam smarkumui pastotas kelias.

Vietos veikėjai arba artimesnių miestų Vyčių darbuotojai turėtų čia Vyčių kuopą įkurti.

Nuliūdęs.

Springfield, Mass. Birželio 11 d. vietos Vyčių kuopa buvo surengus gegužinę, kurią p Lukšis, L. Teatro B-vės pininkas įtraukė į judamuosius paveikslus. Atėję pažiūrėti gegužinės svetimtaučiai neatsigėrėjo lietuvių jaunimo gražiais žaidimais. Nuimtieji paveikslai birželio 16 d. buvo rodomi parapijos svetainėje, kurie padarė didelio įspūdžio.

Vietos Vyčių kuopa veikia, tik nežinia delko nieko neparąšo į savo organą "Vytį".

Pašaiinis.

Montreal, Canada. Birželio 29 d. parapijos salėje L. Vyčių 33 kuopa buvo įrengus vakarėlį kun. Vanago vardadieniui pagerbti. Publikos buvo pilna svetainė.

Susėdus už stalų, vakaro vedėjas J. Braknis pranešė, kokių tikslu šis vakarėlis surengtas ir L. Vyčių su L. D. S. kuopų vardu sveikino kun. Vanagą jo vardo dienoje, o A. Bendžiūtė Vyčių vardu įteikė puokštę gyvų gėlių.

Baigiant vakarienę, kun. klebonas pasakė jaunimui gražią prakalbą, ragindamas iš vien veikti ir dėkojo už tokį širdingą priėmimą.

Ant galo bažnytinis koras, varg. J. Aučiaus vedamas, padainavo kelias daineles. Nors nevisi buvo koristai, nes daugelio širdys kerštu dega prieš Vyčius, tačiau dainos gerai išėjo.

D--lis.

Cleveland, Ohio. Vietos laisvamanių "Dirva" nepaliauja Vyčių kandžiojus. Kad ne tie Vyčiai, tai neturėtų kuomi užpildyti vietos skiriamos vietinei kronikai. Bet keisčiausia, kad vienam num. rašoma, jog Vyčių 25 kuopa visai susilpnėjus, kitame kad Vyčiai gerai gyvuoja ir smarkiai veikia.

Iš nuolatinio laisvamanių šlamštelio kandžiojimo, galima spręsti, kad Clevelando Vyčiai vietos veikime turi didelės reikšmės. Kitaip neapsimokėtų apie juos rašyti.

Aš.

Protokolas.

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio pusmetinis susirinkimas įvyko šeštadieny, liepos 8 d., 1922 m., 8:30 valandą vakare, Šv. Jurgio parapijoje, Vyčių kambary, kurį malda atidarė Apskričio pirm. B. Jakaitis. Sus-man atvyko taip-gi A. Mureika, vicepirm., A. C. Alaburdaitė, rašt. ir A. Valonis, izd.

Atstovų atvyko iš:

L. Vyčių 4 kp.: — Antanas Petrusis;

L. Vyčių 5 kp.: — Pranas J. Paliulis;

8 ir 13 kuopų atstovų nebuvo;

L. Vyčių 14 kp.: — Pr. J. Zankus;

L. Vyčių 16 kp.: — Viktoras Balanda, J. Ramanuskas, P. Gritėnas, J. Baubkus, J. Sauris, J. Pabijonas, O. Aleliūnienė, J. Juška, V. Petrauskas, A. Janušas, E. Svenskaitė, J. Stasiulionis, A. Budris, O. Redekaitė;

L. V. 24 kp.: — J. Judickas, Pr. L. Savickas,

L. Vyčių 35 kp.: — V. Kaliečius, J. Ūseliūtė, J. Sorokas, B. Judeikaitė.

L. Vyčių 36 kp. atstovų nebuvo;

Centro Valdybos nariai: — Ig. K. Sakalas, V. Rūkštalis, S. Šimulis.

Viso dalyvavo 32 atstovu.

Praeito susirinkimo protokolas perskaitytas ir priimtas vienbalsiai.

Raportai ir nebaigti reikalai.

Apskričio pikninko Komisija išdavė raportą kuris šiaip skamba:

Pajamų buvo \$781,60,
Išlaidų 447,17,
Pelno liko \$307,43

Raportas priimtas su išreiškimu kom. padėkos.

Apskr. tradicijinio išvažiavimo į Beverly Hills raportą išdavė J. Baubkus. Išlaidų nepadaryta. Nusiskundė, kad mažai buvo laiko paėmimui vietos ir surengimui išvažiavimo. Ig. K. Sakalas siūlo skirtus Apskr. 25 dol. paskirti basebolo lošėjams: laimėjusiems (Springfieldo Vyčiams) \$15,00, pralaimėjusiems (5 kp. Vyčiams) 15 dol. ir 4 dol. už boles, kurios buvo sunaudotos lošimui. B. Jakaitis siūlo \$40,00. Įnešta ir priimta Jakaičio pasiūlymas skirti \$40,00 ir priede 5 kp. \$4,00 užmokėti už boles. Dovanas abiem kuopom paskirs ta pati Komisija.

Priminta kuopoms, kurios dar neužregistravo Apskr. savo vakarų, kad užregistruotų. 9 Seimo deficitui padengti savo kvotų dar neišpildė 8 ir 36 kuopos, kurių prašoma neatidėliojant išpildyti, kad galutinai užbaigus dalyką.

Del neišmokėtos p.Kaulakiui sąskaitos už pamintas ir dingusias vėliavukes per 9 Seimą, buvęs kom. narys A. Mureika paaiškino, kad už tas vėliavukes Kaulakiui reikės užmokėti. Pranešta, kad randasi dar neapmokėta sąskaita už laiškų spausdinimą. Raštininkė įgaliota visa tai sužinoti ir sekančiame susirinkime pranešti.

Komisijos paruoštus 10 Seimui sumanymus ir įnešimus palikta skaityti ir užgirti priešseiminiam Apskričio susirinkimui.

Sporto sekcija.

P. J. Paliulis pranešė, kad sudaryta jau Liet. Vyčių Chicagos Apskričio Basebolo Lyga, prie kurios priklauso trijų kuopų (5, 8 ir 36) basebolo komandos ir 35 kp. (iš West Pullmano) žada prisidėti.

Pasibaigus basebolo sezonui, Lyga kreips dėmesį į futbolą, indoor ball ir kitus žaidimus. Pranešimus priimtas.

Apskričio koras.

Atsilankęs sus-man pats Apskričio koro vedėjas praneša, kad rudenį koras statys scenoje operetę "Palangos Juzė". Operetės išpildymui reikalinga mažiausia 80 dainininkų. Prašo Apskričio surasti būdų korą padidinti. S. Šimulis duoda pasiūlymą, kad kiekviena kuopa išrinktų po vieną agitatorių. Tie agitatoriai lankytų Apskr. koro repeticijas, paskui praneštų kuopoms kas veikiama ir agituotų narius priklausyti prie Apskričio koro. Atstovai prašomi darant kuopoje pranešimą iš Apskričio sus-mo, ypatingai šį nutarimą pažymėti. Be to, pranešama, kad Apskr. koras rengia savybės išvažiavimą. Prašo, kad ir visos kuopos priklausančios Apskričiui prisidėtų. Pranešimą Apskr. parėmė ir prašo kuopų dalyvauti taip kaip liepos 4 d. Visą priręgti paliekama koro išrinktai komisijai.

Kiti reikalai.

Išvažiavus Lietuvon kunigui N. Pakalniui, Apskričio dvasios vadui, jo vieton išrinkta gerb. kun. M. L. Krušas, Šv. Jurgio parapijos klebonas. Nesant jam sus-me, įgaliota raštininkė pranešti šį Apskričio nutarimą.

Šiame sus-me išrinkta Apskričiui finansų raš-

tininkė Joana Ūseliūtė iš West Pullmano.

L. Vyčių 16 kp. atstovai pranešė, kad jų kuopa privertusi liberalų laikraštį "Tėvynę" atšaukti melus, kokius buvo paleidusi savo špaltose.

S. Šimulis įgaliotas pasamdyti kitiems metams Apskričio piknikui daržą.

Nauji sumanymai.

Centro Rašt. V. Rūkštalis įnešė, kad kitą met Apskritys surengtų pikniką Vyčių spaustuvės naujai. Įnešimas priimtas. Komisijon daržui pasamdyti įėjo S. Šimulis, A. Petrulis ir A. Valonis.

Priešseiminį Apskr. sus-mą nutarta šaukti rugp. 12 d. Aušros Vartų parap. salėje, West Sidėje.

Susirinkimas baigtas 11:30 val vak. malda, kurią sukalbėjo pirm. B. Jakaitis.

B. J. Jakaitis, Pirm.

Albina C. Alaburdattė, rašt.

—x—

Pranešimai.

ANTRAS IŠVAŽIAVIMAS.

Antras iš eilės Chicagos Vyčių išvažiavimas rengiamas 20 d. rugp. Beverly Hills, toj pačioj vietoj, kur buvo 4 liepos.

Šis išvažiavimas turi būti tap-pat iškilmingas, kaip ir 4 liepos, nes rengia Chic. Apskr. Vyčių koras, kuriam pritarė visas Apskritys.

Išvažiavimui vieta parinkta ta pati del to, kad Chicagos Vyčių Basebolo Lyga galėtų žaisti basebolą.

Kuopos išvažiavime prašomos dalyvauti tokioj pat tvarkoj, kaip ir 4 liepos, būtent, su savo užkandžiais ir, jei galima, su trokais važiuoti, nes tas duoda daugiau ūpo ir papuošia išvažiavimą.

Komisija.

—x—

Rugpiučio 13 d. š. m., 2 val. po pietų Patersone, N. J. lietuvių parapijos salėje, 147 Montgomery St. šaukiamas ketvirtas Vyčių N. Y. ir N. J. valstijų Apskričio susirinkimas.

Visos kuopos, priklausančios Apskričiui, prašomos kiek galima daugiau atsiųsti atstovų. Kadangi netoli jau Vyčių Seimas, tat šis suvažiavimas skaitysis priešseiminis ir jis turės patiekti Seimui naujų sumanymų-įnešimų.

K. Nakrošis,

L. V. N. Y. ir N. J. Ap. pirm.